

Miercuri, 9 iunie 2021

P9_TA(2021)0277

Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 – Readucerea naturii în viețile noastre**Rezoluția Parlamentului European din 9 iunie 2021 referitoare la Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030: Readucerea naturii în viețile noastre (2020/2273(INI))**

(2022/C 67/03)

Parlamentul European,

- având în vedere comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030: Readucerea naturii în viețile noastre” (COM(2020)0380),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 privind Pactul ecologic european (COM(2019)0640) și rezoluția Parlamentului din 15 ianuarie 2020 referitoare la același subiect ⁽¹⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „O strategie «De la fermă la consumator» pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic” (COM(2020)0381),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 26 februarie 2016 intitulată „Planul de acțiune al UE în materie de combatere a traficului cu specii sălbatice de faună și floră” (COM(2016)0087),
- având în vedere raportul Comisiei din 2 octombrie 2015 intitulat „Evaluare intermediară a strategiei UE în domeniul biodiversității pentru 2020” (COM(2015)0478),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 23 iulie 2019 intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial” (COM(2019)0352) și Rezoluția Parlamentului European din 16 septembrie 2020 referitoare la rolul UE în protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial ⁽²⁾,
- având în vedere Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre” ⁽³⁾ și propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului din 14 octombrie 2020 privind un nou program general de acțiune pentru mediu al Uniunii până în 2030 (COM(2020)0652),
- având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) ⁽⁴⁾,
- având în vedere raportul de evaluare globală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice al Platformei interguvernamentale științifico-politice privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice (IPBES) din 31 mai 2019,
- având în vedere Convenția ONU privind diversitatea biologică (CDB) și cea de a 15-a reuniune viitoare a Conferinței părților la aceasta (COP15),
- având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a Organizației Națiunilor Unite (ONU) și obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD),
- având în vedere cea de a cincea ediție a Perspectivelor mondiale privind biodiversitatea ale Secretariatului CBD din 15 septembrie 2020,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0005.

⁽²⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0212.

⁽³⁾ JO L 354, 28.12.2013, p. 171.

⁽⁴⁾ JO L 164, 25.6.2008, p. 19.

Miercuri, 9 iunie 2021

- având în vedere rapoartele Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC), mai ales Raportul special din 24 septembrie 2019 privind oceanele și criosfera într-un climat în schimbare, Raportul special din 8 august 2019 privind schimbările climatice și terenurile și Raportul special din 8 octombrie 2018 privind încălzirea globală de 1,5 °C,
- având în vedere Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES),
- având în vedere Convenția privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice,
- având în vedere Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării,
- având în vedere Convenția privind protejarea mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane, Convenția privind protecția Mării Negre împotriva poluării, Convenția de la Helsinki privind protecția mediului marin din zona Mării Baltice și Convenția privind protecția mediului marin al Atlanticului de Nord-Est,
- având în vedere rapoartele Raportorului special al ONU din 24 ianuarie 2018 și din 15 iulie 2020 privind obligațiile în materie de drepturi ale omului referitoare la posibilitatea de a beneficia de un mediu înconjurător sigur, curat, sănătos și durabil,
- având în vedere Angajamentul liderilor pentru natură din 28 septembrie 2020, intitulat „United to Reverse Biodiversity Loss by 2030 for Sustainable Development” (Uniți pentru a inversa pierderea biodiversității până în 2030 pentru o dezvoltare sustenabilă),
- având în vedere raportul Agenției Europene de Mediu (AEM) din 4 decembrie 2019, intitulat „The European environment – state and outlook 2020: Knowledge for transition to a sustainable Europe” (Mediul european – situație și perspective în 2020: cunoștințe pentru tranziția către o Europă sustenabilă),
- având în vedere raportul AEM din 19 octombrie 2020 intitulat „State of Nature in the EU – Results from reporting under the nature directives 2013-2018” (Starea naturii în UE – rezultate din raportarea efectuată în conformitate cu directivele privind natura 2013-2018),
- având în vedere raportul „Perspectivele privind resursele mondiale pe 2019” al Comitetului internațional pentru gestionarea durabilă a resurselor din cadrul Programului ONU pentru Mediu,
- având în vedere raportul atelierului IPBES din 29 octombrie 2020 privind biodiversitatea și pandemiile,
- având în vedere raportul din 2020 al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) privind situația mondială a pescuitului și a acvaculturii,
- având în vedere raportul Centrului Comun de Cercetare în cadrul științei în serviciul politicilor al Comisiei din 13 octombrie 2020 intitulat „Cartografierea și evaluarea ecosistemelor și a serviciilor acestora: o evaluare a ecosistemului UE”,
- având în vedere raportul special al Curții de Conturi Europene (CCE) din 5 februarie 2020 intitulat „Utilizarea durabilă a produselor de protecție a plantelor: progrese limitate în măsurarea și în reducerea riscurilor”, cel din 5 iunie 2020 intitulat „Biodiversitatea pe terenurile agricole: contribuția PAC nu a stopat declinul”, cel din 9 iulie 2020 intitulat „Protecția polenizatorilor sălbatici în UE – inițiativele Comisiei nu au dat rezultate” și cel din 26 noiembrie 2020 intitulat „Mediul marin: protecția oferită de UE este extinsă, dar lipsită de profunzime”,
- având în vedere informarea AEM din 6 octombrie 2020, intitulată „Management effectiveness in the EU's Natura 2000 network of protected areas” (Eficacitatea activității de administrare în rețeaua Natura 2000 de zone protejate a UE),
- având în vedere informarea AEM din 11 ianuarie 2021, intitulată „Growth without economic growth” (Creștere fără creștere economică),
- având în vedere concluziile Grupului ad-hoc de experți tehnici al CBD referitoare la evaluarea riscurilor, din 15 aprilie 2020,

Miercuri, 9 iunie 2021

- având în vedere rezoluția sa din 16 ianuarie 2020 referitoare la cea de a 15-a reuniune a Conferinței părților (COP15) la Convenția privind diversitatea biologică ⁽⁵⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 referitoare la urgența climatică și de mediu ⁽⁶⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 14 martie 2019 referitoare la Raportul anual strategic privind punerea în aplicare și realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD) ⁽⁷⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 22 octombrie 2020 conținând recomandări adresate Comisiei privind un cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea defrișărilor la nivel mondial în frunte cu UE ⁽⁸⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 15 noiembrie 2017 referitoare la Planul de acțiune pentru natură, cetățeni și economie ⁽⁹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 6 iulie 2016 referitoare la decizia Japoniei de a relua vânătoarea de balene în sezonul 2015-2016 ⁽¹⁰⁾ și rezoluția sa din 12 septembrie 2017 referitoare la vânătoarea de balene în Norvegia ⁽¹¹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 10 iulie 2020 referitoare la strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice ⁽¹²⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 9 septembrie 2020 referitoare la Anul european al orașelor mai verzi 2022 ⁽¹³⁾,
 - având în vedere articolul 191 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
 - având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta),
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizele Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, Comisiei pentru afaceri externe și Comisiei pentru pescuit,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A9-0179/2021),
- A. întrucât Parlamentul European a declarat o urgență climatică și de mediu și s-a angajat să ia de urgență măsurile concrete necesare pentru a combate și a contracara această amenințare înainte de a fi prea târziu ⁽¹⁴⁾; întrucât pierderea biodiversității și schimbările climatice sunt legate între ele și se exacerbează reciproc ⁽¹⁵⁾, reprezentând în egală măsură o amenințare la adresa vieții pe planeta noastră și, ca atare, ar trebui abordate împreună urgent;
- B. întrucât natura se deteriorează într-un ritm și la o scară fără precedent în istoria umanității; întrucât, la nivel mondial, se estimează că un milion de specii sunt expuse riscului de dispariție ⁽¹⁶⁾; întrucât numai 23 % dintre specii și 16 % dintre habitatele vizate de directivele UE privind natura sunt într-o stare favorabilă ⁽¹⁷⁾;
- C. întrucât Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 și viitorul acord internațional în temeiul CDB vizează stabilirea unui cadru al UE și a unui cadru mondial privind biodiversitatea până în 2030;

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0015.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P9_TA(2019)0078.

⁽⁷⁾ JO C 23, 21.1.2021, p. 130.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0285.

⁽⁹⁾ JO C 356, 4.10.2018, p. 38.

⁽¹⁰⁾ JO C 101, 16.3.2018, p. 123.

⁽¹¹⁾ JO C 337, 20.9.2018, p. 30.

⁽¹²⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0201.

⁽¹³⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0241.

⁽¹⁴⁾ Texte adoptate, P9_TA(2019)0078.

⁽¹⁵⁾ Karlsruher Institut für Technologie, „Climate change exacerbates biodiversity loss: Post-2020 biodiversity targets will have to consider global warming” (Schimbările climatice exacerbează pierderea biodiversității: obiectivele post-2020 privind biodiversitatea vor trebui să ia în considerare încălzirea globală), ScienceDaily, Rockville, 2020.

⁽¹⁶⁾ Summary for policymakers of the IPBES Global Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services (Sinteză a raportului de evaluare globală al IPBES privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice, destinată factorilor de decizie).

⁽¹⁷⁾ State of Nature in the EU – Results from reporting under the nature directives 2013-2018 (Starea naturii în UE – Rezultatele raportării în temeiul directivelor privind natura 2013-2018).

Miercuri, 9 iunie 2021

- D. întrucât 2021 va fi un an decisiv pentru biodiversitate și întrucât COP15 ar trebui să reprezinte pentru biodiversitate un moment asemănător Acordului de la Paris; întrucât COP15 și COP26 ale CCONUSC oferă o ocazie unică de a trece de la un model reactiv la un model proactiv și de precauție și de a produce transformarea necesară;
- E. întrucât Strategia UE în domeniul biodiversității pentru 2030 este una dintre inițiativele-cheie ale Pactului verde european; întrucât Strategia UE în domeniul biodiversității pentru 2030 și Strategia „De la fermă la consumator”, împreună cu alte politici, vor contura schimbările necesare pentru a proteja natura și a conserva habitatele și speciile;
- F. întrucât dovezile disponibile sugerează că nu este prea târziu să se oprească și să se inverseze tendințele actuale de declin al biodiversității ⁽¹⁸⁾, întrucât acest lucru va necesita modificări substanțiale;
- G. întrucât oamenii fac parte din natură și natura are o valoare intrinsecă; întrucât biodiversitatea este o parte esențială a patrimoniului mondial;
- H. întrucât dispariția speciilor este permanentă, reprezentând o amenințare pentru ecosisteme și furnizarea de servicii ecosistemice, precum și pentru starea de bine și supraviețuirea oamenilor; întrucât Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii (UICN) a declarat 160 de specii ca dispărute doar în ultimii zece ani;
- I. întrucât, conform IPBES, se estimează că 90 % dintre terenuri vor fi modificate semnificativ până în 2050 și că 75 % dintre terenuri au fost deja modificate semnificativ; întrucât 85 % dintre zonele umede au fost deja pierdute;
- J. întrucât biodiversitatea este crucială pentru securitatea alimentară, pentru bunăstarea oamenilor și pentru dezvoltare la nivel mondial;
- K. întrucât UE trebuie să profite de oportunitățile de a integra lecțiile învățate în urma pandemiei de COVID-19 în politicile și obiectivele sale;
- L. întrucât 70 % dintre bolile și pandemiile emergente sunt de origine animală ⁽¹⁹⁾; întrucât pandemia de COVID-19 a demonstrat că practicile care exercită presiune asupra biodiversității pot duce la creșterea riscurilor pentru sănătatea umană și animală;
- M. întrucât distrugerea habitatelor naturale și comerțul cu specii sălbatice duc la un contact crescut între oameni și speciile sălbatice și vor juca un rol important în viitoarea apariție și răspândire a unor boli virale ⁽²⁰⁾;
- N. întrucât biodiversitatea contribuie în mod pozitiv la sănătatea umană; întrucât până la 80 % din medicamentele utilizate de oameni sunt de origine naturală ⁽²¹⁾;
- O. întrucât UE deține mai multe zone protejate decât orice altă regiune a lumii ⁽²²⁾; întrucât rețeaua actuală de zone protejate din punct de vedere legal, inclusiv cele supuse unei protecții stricte, nu este suficientă pentru a proteja biodiversitatea ⁽²³⁾;

⁽¹⁸⁾ Cea de a cincea ediție a Perspectivelor mondiale privind biodiversitatea.

⁽¹⁹⁾ Daszak, P. et al., *Workshop Report on Biodiversity and Pandemics* (Raport al atelierului privind biodiversitatea și pandemiile), Platforma interguvernamentală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice, Bonn, 2020.

⁽²⁰⁾ Ibidem.

⁽²¹⁾ Durant, O., *Natural Medicine: Past to Present* (Medicina naturală: din trecut până în prezent), University College of London, Londra, 2018.

⁽²²⁾ Raportul AEM din 23 noiembrie 2020 intitulat „An introduction to Europe's Protected Areas” (O prezentare a zonelor protejate din Europa).

⁽²³⁾ „Management effectiveness in the EU Natura 2000 network of protected areas” (Eficacitatea activității de administrare în rețeaua Natura 2000 de zone protejate a UE).

Miercuri, 9 iunie 2021

- P. întrucât UE încă se confruntă cu lacune mari în materie de punere în aplicare în ceea ce privește gestionarea eficientă a rețelei Natura 2000;
- Q. întrucât Natura 2000 contribuie la conservarea speciilor, dar multe specii amenințate nu sunt protejate de această rețea ⁽²⁴⁾;
- R. întrucât se estimează că Natura 2000 susține 52 000 de locuri de muncă directe și indirecte în gestionarea conservării și întrucât 3,1 milioane (un sfert) dintre locurile de muncă din turism au legături cu zonele protejate ⁽²⁵⁾; întrucât extinderea zonelor protejate este menită să protejeze biodiversitatea, dar, în același timp, contribuie la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea și generează profituri substanțiale prin investiții și crearea de locuri de muncă;
- S. întrucât Curtea de Conturi Europeană a evidențiat deficiențe grave în ceea ce privește politicile UE referitoare la protecția sau refacerea biodiversității, inclusiv măsuri necorespunzătoare de protejare sau refacere a biodiversității, o lipsă de punere în aplicare și de finanțare și indicatori necorespunzători pentru măsurarea progresului ⁽²⁶⁾, printre altele; întrucât viitoarele politici ale UE ar trebui să abordeze și să elimine aceste deficiențe;
- T. întrucât aproximativ 75 % din culturile alimentare mondiale depind de insectele polenizatoare ⁽²⁷⁾; întrucât numărul polenizatorilor a scăzut drastic în ultimele decenii; întrucât conservarea biodiversității și conservarea insectelor sunt indisolubil legate;
- U. întrucât documentul de orientare privind albinele al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) nu a fost adoptat în mod oficial, iar revizuirea sa nu a fost finalizată cu succes;
- V. întrucât Parlamentul European a adoptat, la 18 decembrie 2019, o rezoluție referitoare la Inițiativa UE privind polenizatorii ⁽²⁸⁾, care confirmă poziția sa fermă cu privire la importanța protejării polenizatorilor;
- W. întrucât cadrul și acțiunile actualei inițiative a UE privind polenizatorii necesită o consolidare și o integrare în toate politicile sectoriale ale UE;
- X. întrucât monitorizarea, cercetarea și alte activități legate de protecția insectelor sunt fragmentate, adesea necorespunzătoare și subfinanțate sau inexistente la nivel național;
- Y. întrucât pierderea biodiversității are legătură cu activitățile economice; întrucât activitățile economice ar trebui să respecte limitele planetei;
- Z. întrucât conservarea biodiversității și a ecosistemelor are beneficii economice directe și indirecte pentru majoritatea sectoarelor economiei și sprijină funcționarea economiilor și a societăților noastre; întrucât toate întreprinderile depind direct sau indirect de serviciile ecosistemice; întrucât o politică îmbunătățită în domeniul biodiversității, însoțită de măsuri eficace, poate consolida economia și poate oferi oportunități de ocupare a forței de muncă;
- AA. întrucât principalii factori care determină în mod direct declinul biodiversității sunt schimbările în utilizarea terenurilor și a mării, extracția resurselor naturale, schimbările climatice, poluarea și invazia speciilor alogene ⁽²⁹⁾; întrucât, pe lângă conservarea și refacerea naturii, acțiunile asupra factorilor care determină pierderea biodiversității, în special în sectorul exploatarea terenurilor și al transformării sistemului alimentar, sunt esențiale pentru o strategie eficientă în domeniul biodiversității după 2020 ⁽³⁰⁾;

⁽²⁴⁾ Ten Brink, P. et al., „Natura 2000 – Jobs Scoping Study” (Executive summary) [Natura 2000 – Studiu privind posibilitățile de ocupare a forței de muncă (Rezumat)], Institutul pentru politica europeană de mediu, Bruxelles, 2017.

⁽²⁵⁾ Ibidem.

⁽²⁶⁾ Raportul special al CCE din 21 februarie 2017 intitulat „Sunt necesare eforturi suplimentare pentru ca implementarea rețelei Natura 2000 să permită valorificarea la maximum a întregului său potențial”.

⁽²⁷⁾ Raportul FAO din 20 mai 2018 intitulat „Why Bees Matter” (De ce sunt importante albinele?).

⁽²⁸⁾ Texte adoptate, P9_TA(2019)0104.

⁽²⁹⁾ Raportul IPBES din 31 mai 2019 de evaluare globală a biodiversității și a serviciilor ecosistemice.

⁽³⁰⁾ Leclère, D. et al., „Bending the curve of terrestrial biodiversity needs an integrated strategy” (Schimbarea tendinței biodiversității terestre necesită o strategie integrată), *Nature*, vol. 585, Nature Research, Londra, 2020, p. 551-556.

Miercuri, 9 iunie 2021

- AB. întrucât solul este o resursă comună ⁽³¹⁾ și biodiversitatea solului este sub presiune crescândă; întrucât monitorizarea la nivelul UE a biodiversității solului, inclusiv a tendințelor legate de varietate și volum, ar trebui să completeze studiile-cadru privind utilizarea și ocuparea terenurilor ale parametrilor fizico-chimici pe termen lung;
- AC. întrucât biodiversitatea agricolă acoperă toate componentele diversității biologice care sunt relevante pentru alimentație și agricultură și toate componentele diversității biologice care constituie ecosisteme agricole, denumite și agroecosisteme, inclusiv varietatea și variabilitatea animalelor, ale plantelor și ale microorganismelor la nivel genetic, ale speciilor și ale ecosistemelor, care sunt necesare pentru a menține funcțiile-cheie ale agroecosistemului, structura și procesele sale;
- AD. întrucât tendințele pe termen lung observate la populațiile de păsări comune, de păsări specifice terenurilor agricole și de păsări de pădure, precum și la populațiile de fluturi de câmp demonstrează că EU se confruntă cu un declin major al biodiversității în sectorul agricol ⁽³²⁾; întrucât acest lucru se datorează în principal pierderii, fragmentării și degradării ecosistemelor naturale, cauzate în principal de intensificarea agriculturii, gestionarea intensivă a pădurilor, abandonarea terenurilor și extinderea urbană ⁽³³⁾;
- AE. întrucât gestionarea sustenabilă a terenurilor agricole poate favoriza funcții mai ample ale ecosistemelor, precum protejarea biodiversității, sechestrarea carbonului, menținerea calității apei și a aerului, retenția umidității solului printr-o reducere a scurgerilor, infiltrarea apei în sol și controlul eroziunilor;
- AF. întrucât se estimează, pe baza biomasei, că majoritatea mamiferelor de pe pământ sunt animale de producție și un procent scăzut sunt animale sălbatice; întrucât se înregistrează, de asemenea, un nivel îngrijorător de scăzut al diversității genetice la păsări ⁽³⁴⁾;
- AG. întrucât sectoarele pescuitului, acvaculturii și prelucrării pot contribui la obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU;
- AH. întrucât studii științifice au exprimat îngrijorări cu privire la efectele negative semnificative pe termen lung pe care le poate avea folosirea anumitor tehnici de pescuit asupra biodiversității oceanelor și asupra mediului marin;
- AI. întrucât pescarii pot contribui la prevenirea degradării mediului și la conservarea mediului marin prin utilizarea unor metode și tehnici sustenabile;
- AJ. întrucât degradarea habitatelor și modificarea coridoarelor de migrație, precum și supraexploatarea cauzată de pescuit, printre alți factori, au adus unele specii de pești, cum ar fi sturionii, în pragul dispariției;
- AK. întrucât, deși s-au înregistrat îmbunătățiri demonstrate în materie de sustenabilitate în exploatarea resurselor marine în unele bazine maritime, există în continuare zone în care situația este îngrijorătoare, în special Marea Mediterană;
- AL. întrucât UE a stabilit obiective în temeiul Directivei-cadru „Strategia pentru mediul marin”; întrucât sunt încă necesare măsuri pentru a atinge obiectivul unei stări ecologice bune a corpurilor de apă;
- AM. întrucât Curtea de Conturi Europeană a afirmat ⁽³⁵⁾ că, în pofida existenței unui cadru instituit pentru protecția mediului marin, acțiunile UE nu au condus la o protecție suficientă a ecosistemelor și habitatelor și că zonele marine protejate existente nu oferă decât o protecție limitată;

⁽³¹⁾ Rezoluția Parlamentului European din 28 aprilie 2021 referitoare la protecția solului (Texte adoptate, P9_TA(2021)0143).

⁽³²⁾ Raportul special al CCE intitulat „Biodiversitatea pe terenurile agricole: contribuția PAC nu a stopat declinul”.

⁽³³⁾ Raportul AEM intitulat „Mediul european – starea și perspectiva 2020: cunoștințe necesare pentru tranziția către o Europă durabilă”.

⁽³⁴⁾ Bar-On, Y.M., Phillips, R. and Milo, R., „The biomass distribution on Earth” (Distribuția biomasei pe Pământ), *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America* (Lucrările Academiei Naționale de Științe a Statelor Unite ale Americii), vol. 115, nr. 25, National Academy of Sciences, Washington, D.C., 2018.

⁽³⁵⁾ Raportul special al CCE intitulat „Mediul marin: protecția oferită de UE este extinsă, dar lipsită de profunzime”.

Miercuri, 9 iunie 2021

- AN. întrucât pădurile și întregul lanț valoric forestier sunt fundamentale pentru dezvoltarea în continuare a bioeconomiei circulare, deoarece oferă locuri de muncă, asigură bunăstarea economică în zonele rurale și urbane, asigură servicii de adaptare la schimbările climatice și de atenuare a efectelor acestora, oferă beneficii pentru sănătate, protejează biodiversitatea și perspectivele regiunilor montane, insulare și rurale și combat deșertificarea;
- AO. întrucât pădurile reprezintă 43 % din suprafața terestră a UE și găzduiesc 80 % din biodiversitatea sa terestră ⁽³⁶⁾; întrucât activitățile forestiere ocupă locul al doilea în rândul categoriilor de acțiuni care exercită presiune asupra speciilor ⁽³⁷⁾, afectând în special artropodele, mamiferele și plantele nevasculare; întrucât multe specii dependente de pădure sunt afectate de îndepărtarea copacilor morți, bolnavi și bătrâni ⁽³⁸⁾, de reducerea pădurilor seculare și de anumite metode de gestionare a pădurilor, precum tăierea rasă;
- AP. întrucât pădurile adăpostesc peste 75 % din biodiversitatea terestră a lumii ⁽³⁹⁾; întrucât Parlamentul a oferit Comisiei recomandări privind un cadru juridic al UE pentru a opri și a inversa defrișările și degradarea pădurilor și a ecosistemelor la nivel mondial în frunte cu UE ⁽⁴⁰⁾,
- AQ. întrucât starea bună a mediului și ecosistemele sănătoase sunt vitale pentru a combate schimbările climatice, ecosistemele jucând un rol fundamental în atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea; întrucât schimbările climatice afectează biodiversitatea, deoarece variabilele climatice determină în mare măsură limitele distribuției geografice a speciilor; întrucât în zonele în care clima nu mai este corespunzătoare, unele specii își schimbă raza de acțiune geografică, iar altele dispar la nivel local;
- AR. întrucât soluțiile bazate pe natură și abordările bazate pe ecosisteme pot oferi o legătură politică solidă între cele trei convenții de la Rio, abordând schimbările climatice și pierderea biodiversității într-un mod integrat;
- AS. întrucât, conform IPBES, poluarea este unul dintre cei cinci factori determinanți ai pierderii biodiversității; întrucât se estimează că există informații solide privind aproximativ 500 de substanțe chimice și întrucât, în aprilie 2019, Agenția Europeană pentru Produse Chimice a considerat că 450 de substanțe sunt reglementate suficient; întrucât riscurile altor 10 000 de substanțe sunt considerate destul de bine caracterizate, iar pentru aproximativ 20 000 de substanțe sunt disponibile informații limitate privind riscurile; întrucât pentru majoritatea substanțelor, aproximativ 70 000, nu există aproape nicio informație privind pericolele și riscurile de expunere; întrucât trebuie eliminate urgent lacunele semnificative în materie de cunoștințe cu privire la toate efectele substanțelor chimice asupra biodiversității și a mediului;
- AT. întrucât poluarea luminoasă modifică nivelurile naturale de lumină nocturnă pentru oameni, animale și plante, afectând astfel în mod negativ biodiversitatea, de exemplu, dezechilibrând activitatea migratorie, nocturnă și reproductivă a animalelor, provocând, de asemenea, pierderea insectelor și a polenizatorilor, care sunt atrași în mod fatal de lumina artificială;
- AU. întrucât, conform raportului ⁽⁴¹⁾ Centrului Comun de Cercetare din 2020, speciile alogene invazive sunt acum prezente în toate ecosistemele și amenință în special ecosistemele urbane și pajiștile;
- AV. întrucât tendințele negative actuale ale biodiversității și ale ecosistemelor vor submina progresele nu numai în direcția realizării obiectivelor de dezvoltare durabilă legate de mediu, ci și a celor legate de sărăcie, foamete, sănătate, apă,

⁽³⁶⁾ Articolul Parlamentului European din 9 decembrie 2020 intitulat „Sustainable forestry: Parliament's work to fight deforestation” (Silvicultură durabilă: contribuția Parlamentului la combaterea despăduririlor).

⁽³⁷⁾ Raportul Comisiei din 15 octombrie 2020 intitulat „Starea naturii în Uniunea Europeană – Raport referitor la stadiul speciilor și al tipurilor de habitat protejate de Directiva privind păsările și Directiva privind habitatele și la tendințele observate în perioada 2013-2018” (COM(2020)0635).

⁽³⁸⁾ Ibidem.

⁽³⁹⁾ FAO și raportul Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu din 22 mai 2020 intitulat „Situația pădurilor la nivel mondial – Păduri, biodiversitate și oameni”.

⁽⁴⁰⁾ Rezoluția Parlamentului European conținând recomandări adresate Comisiei privind un cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea defrișărilor la nivel mondial în frunte cu UE.

⁽⁴¹⁾ Raportul Centrului Comun de Cercetare în cadrul științei în serviciul politicilor al Comisiei din 13 octombrie 2020 intitulat „Cartografierea și evaluarea ecosistemelor și a serviciilor acestora: o evaluare a ecosistemului UE”, (anexă) și inițiativa BEST a Direcției Generale Mediu a Comisiei (sistemul voluntar de servicii în folosul biodiversității și ecosistemelor în regiunile ultraperiferice și în țările și teritoriile de peste mări ale UE).

Miercuri, 9 iunie 2021

orașe și climă; întrucât, prin urmare, pierderea și degradarea biodiversității trebuie considerate nu numai ca un aspect ce ține de mediu, ci și ca unul ce ține de dezvoltare, economic, social și moral;

- AW. întrucât aproape 80 % din biodiversitatea UE se regăsește în prezent în regiunile sale ultraperiferice și în țările și teritoriile de peste mări ⁽⁴²⁾;
- AX. întrucât UE și statele sale membre trebuie să își îndeplinească obligațiile internaționale în ceea ce privește biodiversitatea și drepturile omului, precum și obligațiile în ceea ce privește coerența politicilor în acțiunile externe, în conformitate cu obligația prevăzută în Cartă de a integra un nivel ridicat de protecție a mediului și îmbunătățirea calității mediului în politicile UE și în conformitate cu principiul dezvoltării durabile;
- AY. întrucât activitatea Raportului special al ONU pentru drepturile omului și mediu poate deschide calea către modelarea unui cadru juridic al obligațiilor privind drepturile omului referitoare la conservarea și utilizarea sustenabilă a biodiversității; întrucât, în ultimii ani, numărul de apărători ai drepturilor omului din domeniul protecției mediului și a solului care au fost atacați a crescut considerabil în întreaga lume;
- AZ. întrucât se estimează că cel puțin un sfert din suprafața terestră mondială este deținută, gestionată, utilizată sau ocupată de popoarele indigene și de comunitățile locale; întrucât Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene recunoaște drepturile colective și individuale ale popoarelor indigene; întrucât populațiile indigene și comunitățile locale joacă un rol esențial în conservarea biodiversității mondiale și întrucât obiectivele globale privind biodiversitatea nu pot fi atinse fără recunoașterea drepturilor acestora;
- BA. întrucât atât comerțul ilegal, cât și cel legal cu specii sălbatice, precum și utilizarea acestora contribuie în mod semnificativ la declinul biodiversității și întrucât distrugerea habitatelor naturale și exploatarea speciilor sălbatice contribuie la apariția și răspândirea bolilor infecțioase ⁽⁴³⁾;
- BB. întrucât, potrivit IPBES și IPCC, biodiversitatea marină este grav periclitată ⁽⁴⁴⁾; întrucât AEM a emis avertizări asupra stării actuale de degradare a mediului marin european și asupra necesității de a reface rapid ecosistemele noastre marine, acordând atenție impactului activităților umane asupra mediului marin ⁽⁴⁵⁾; întrucât punctele critice marine, cum ar fi recifele de corali, mangrovele și straturile de iarbă de mare, sunt puternic degradate și amenințate de schimbările climatice și de poluare;
- BC. întrucât rolul oceanelor este unic, iar starea lor ecologică bună este vitală pentru a asigura reziliența lor și pentru a furniza neîntreruptă de servicii ecosistemice, cum ar fi absorbția de CO₂ și producția de oxigen; întrucât mecanismele climatice depind de sănătatea oceanului și a ecosistemelor marine, care sunt afectate în prezent de încălzirea globală, de poluare, de exploatarea excesivă a biodiversității marine, de acidificare, de dezoxigenare și de eroziunea costieră; întrucât IPCC reamintește că oceanele fac parte din soluția pentru atenuarea efectelor schimbărilor climatice și adaptarea la acestea ⁽⁴⁶⁾;
- BD. întrucât 80 % din deșeurile marine provin de pe uscat și 150 de tone de materiale plastice s-au acumulat în oceanele noastre ⁽⁴⁷⁾; întrucât 80 % din apele reziduale urbane sunt deversate în mare; întrucât masa cumulată de deșeuri plutitoare de la suprafață reprezintă doar 1 % din materialele plastice deversate în ocean ⁽⁴⁸⁾;

⁽⁴²⁾ Inițiativa BEST.

⁽⁴³⁾ Summary for policymakers of the IPBES Global Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services (Sinteză a raportului de evaluare globală al IPBES privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice, destinată factorilor de decizie).

⁽⁴⁴⁾ Raportul IPBES de evaluare globală a biodiversității și a serviciilor ecosistemice și Cea de a cincea ediție a Perspectivelor mondiale privind biodiversitatea.

⁽⁴⁵⁾ Raportul special al AEM din 25 iunie 2020 intitulat „Marine messages II: Navigating the course towards clean, healthy and productive seas through implementation of an ecosystem-based approach” (Mesaje marine II: calea către mări curate, sănătoase și productive prin punerea în aplicare a unei abordări ecosistemice).

⁽⁴⁶⁾ Raportul special al IPCC din 24 septembrie 2019 privind oceanele și criosfera într-un climat în schimbare.

⁽⁴⁷⁾ Direcția Generală Mediu a Comisiei, *Descriptorul 10: „deșeuri marine”*.

⁽⁴⁸⁾ Ibidem.

Miercuri, 9 iunie 2021

- BE. întrucât economia albastră reprezintă o oportunitate pentru dezvoltarea durabilă a activităților maritime și costiere;
- BF. întrucât, în ceea ce privește protecția și refacerea biodiversității, ar trebui încurajate inițiativele comune între oameni, municipalități, asociații, întreprinderi, instituții de învățământ și orice alte părți interesate din cadrul societății;
- BG. întrucât, pentru a pune cu succes în aplicare strategia, este necesară o cooperare eficientă la nivelul UE și al statelor membre, incluzând toate părțile interesate;

Starea actuală a biodiversității

1. salută noua Strategie a UE privind biodiversitatea pentru 2030 și nivelul său de ambiție;
2. salută, în plus, ambiția principală de a se asigura că, până în 2050, toate ecosistemele lumii sunt refăcute, reziliente și protejate în mod adecvat; subliniază că ar trebui depuse toate eforturile necesare pentru a atinge acest obiectiv cât mai curând posibil;
3. consideră că, în timpul punerii în aplicare a strategiei, ar trebui asigurată coerența cu alte strategii ale Pactului verde european, cum ar fi Strategia „De la fermă la consumator”; recunoaște importanța celor trei dimensiuni ale dezvoltării durabile: ecologică, economică și socială; reamintește că dimensiunea de mediu, inclusiv conservarea biodiversității și a ecosistemelor, stă la baza celorlalte două dimensiuni și constituie fundamentul dezvoltării durabile și al realizării ODD;
4. reamintește că trebuie consolidată urgent viziunea maritimă în cadrul noilor strategii ale Uniunii Europene, în special în ceea ce privește monitorizarea Pactului verde european, a Strategiei privind biodiversitatea și a Strategiei „De la fermă la consumator”;
5. invită Comisia să își bazeze fiecare propunere legislativă pe o evaluare cuprinzătoare a impactului, luând în considerare efectele individuale și cumulative, impactul asupra sustenabilității sociale și economice a sectoarelor relevante, asupra securității alimentare și a prețurilor alimentelor și riscul potențial ca pierderile de biodiversitate să fie mutate în țări din afara UE ca urmare a înlocuirii producției locale cu importuri, precum și costurile acțiunii și ale lipsei de acțiune în ceea ce privește impactul imediat și pe termen lung;
6. invită Comisia, în scopul efectuării evaluărilor impactului, să completeze singurul instrument utilizat în prezent pentru a evalua aspectele de mediu cu instrumente care analizează impactul legat de biodiversitate, utilizarea resurselor și poluare;
7. constată, în acest sens, că axarea în același timp pe beneficiile sociale, de mediu și economice ale silviculturii poate contribui la asigurarea rezilienței și a capacității de adaptare, precum și la realizarea tranziției către o bioeconomie circulară și la o mai bună protecție a biodiversității; consideră că obiectivele și punerea în aplicare trebuie să țină seama de condițiile și oportunitățile exacte ale fiecărei țări și să aibă ca rezultat efecte pozitive asupra pădurilor și a condițiilor forestiere, asupra mijloacelor de subsistență din zonele rurale și asupra biodiversității pădurilor din UE;
8. reamintește concluziile raportului IPBES din 2019, conform cărora natura se degradează la nivel mondial într-un ritm fără precedent în istoria omenirii și aproximativ un milion de specii sunt amenințate cu dispariția, dintr-un total estimat la peste opt milioane;
9. constată că aceasta este a treia strategie privind biodiversitatea, care urmărește să oprească pierderea biodiversității UE; regretă însă faptul că, în UE, biodiversitatea continuă să se degradeze; regretă profund faptul că UE nu a îndeplinit nici obiectivele Strategiei în domeniul biodiversității pentru 2020, nici obiectivele globale de la Aichi în materie de biodiversitate;
10. subliniază că Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 trebuie să își realizeze pe deplin obiectivele; îndeamnă Comisia și statele membre să se angajeze să adopte măsuri substanțiale și suplimentare privind conservarea și refacerea biodiversității pentru a realiza pe deplin noile obiective, care ar trebui să fie măsurabile și clar definite;

Miercuri, 9 iunie 2021

11. subliniază că pandemia de COVID-19 a demonstrat încă o dată importanța aplicării globale a principiului „O singură sănătate” în procesul de elaborare a politicilor, ceea ce reflectă faptul că sănătatea umană, animalele și mediul sunt interconectate și că sunt necesare urgent schimbări majore în întreaga societate; subliniază rolul important al Comisiei în coordonarea și sprijinirea abordării de tip „O singură sănătate” în UE și în promovarea ei în toate forurile internaționale; solicită regândirea și alinierea completă urgentă a politicilor actuale ale UE la schimbările necesare;

12. constată că printre cauzele pandemiilor se numără aceleași schimbări globale de mediu care determină pierderea biodiversității și schimbările climatice ⁽⁴⁹⁾, cum ar fi schimbarea destinației terenurilor și comerțul legal și ilegal cu specii sălbatice și consumul legal și ilegal de aceste specii; subliniază că riscul de pandemii poate fi diminuat în mod semnificativ prin reducerea activităților umane care duc la pierderea biodiversității și că costul estimat al reducerii riscului de pandemii este de 100 ori mai mic decât costul intervenției în caz de pandemie ⁽⁵⁰⁾;

13. îndeamnă statele membre și Comisia să ia pe deplin în considerare dovezile științifice, rapoartele și recomandările privind zoonoza și pandemiile, inclusiv raportul atelierului IPBES privind pierderea biodiversității și pandemiile ⁽⁵¹⁾, raportul Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu din 6 iulie 2020 intitulat „Prevenirea următoarei pandemii – bolile zoonotice și modalitățile de întrerupere a lanțului de transmitere” ⁽⁵²⁾, precum și nota conceptuală tripartită a Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), a FAO și a Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (OIE) din aprilie 2010 privind partajarea responsabilităților și coordonarea activităților mondiale pentru a aborda riscurile pentru sănătate în interfețele dintre ecosistemele umane și animale ⁽⁵³⁾;

14. salută consolidarea preconizată a acțiunilor UE împotriva pandemiilor și a altor amenințări la adresa sănătății ca parte a uniunii europene a sănătății ⁽⁵⁴⁾, inclusiv stabilirea unui plan al UE în materie de crize sanitare și de pandemii, astfel cum se prevede în noua propunere a Comisiei privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate ⁽⁵⁵⁾, care ar trebui să includă pandemiile de origine zoonotică;

Protecție și restaurare

15. își exprimă sprijinul ferm pentru obiectivele UE de protejare a cel puțin 30 % din zonele marine și terestre ale UE, acoperind o gamă diversă de ecosisteme, cum ar fi pădurile, zonele umede, turbăriile, pajiștile și ecosistemele costiere, și de protejare strictă a cel puțin 10 % din zonele marine și terestre ale UE, inclusiv a tuturor pădurilor primare și seculare rămase, precum și a altor ecosisteme bogate în carbon; subliniază că aceste obiective ar trebui să fie obligatorii și să fie puse în aplicare de statele membre la nivel național, în cooperare cu autoritățile regionale și locale și în conformitate cu criteriile științifice și cu nevoile în materie de biodiversitate, ținând seama de diferențele de dimensiune și pondere ale zonelor naturale din fiecare stat membru, precum și de circumstanțele regionale și locale;

16. subliniază că aceste zone protejate ar trebui să creeze o rețea coerentă și reprezentativă din punct de vedere ecologic, care să se bazeze pe zonele protejate existente; subliniază că ar trebui să se asigure nu numai extinderea zonelor protejate, ci și calitatea acestora, inclusiv printr-o finanțare suficientă și punerea în aplicare a unor planuri de conservare clare și eficiente, o gestionare corespunzătoare, o monitorizare și evaluare adecvate și o garantare a respectării efective a legislației relevante;

⁽⁴⁹⁾ Raportul AEM intitulat „Starea naturii în UE – Rezultatele raportării în temeiul directivelor privind natura 2013-2018”.

⁽⁵⁰⁾ Raportul atelierului IPBES din 29 octombrie 2020 privind biodiversitatea și pandemiile.

⁽⁵¹⁾ Ibidem.

⁽⁵²⁾ Raportul Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu din 6 iulie 2020 intitulat „Prevenirea următoarei pandemii – bolile zoonotice și modalitățile de întrerupere a lanțului de transmitere”.

⁽⁵³⁾ Nota conceptuală tripartită a FAO-OIE-OMS din aprilie 2010 privind partajarea responsabilităților și coordonarea activităților mondiale pentru a aborda riscurile pentru sănătate în interfețele dintre ecosistemele umane și animale.

⁽⁵⁴⁾ Comunicarea Comisiei din 11 noiembrie 2020 intitulată „Construirea unei Uniuni Europene a sănătății: consolidarea rezilienței UE în caz de amenințări transfrontaliere la adresa sănătății” (COM(2020)0724).

⁽⁵⁵⁾ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului din 11 noiembrie 2020 privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate și de abrogare a Deciziei nr. 1082/2013/UE (COM(2020)0727).

Miercuri, 9 iunie 2021

17. reamintește că, în conformitate cu recomandările internaționale ale UICN, activitățile industriale și dezvoltarea infrastructurii care sunt dăunătoare mediului ar trebui interzise în toate categoriile de zone protejate⁽⁵⁶⁾;
18. subliniază că trebuie elaborată o definiție clară a protecției stricte; ia act de Concluziile Consiliului din 16 octombrie 2020 privind biodiversitatea, în care se afirmă că un nivel mai strict de protecție poate permite anumite activități umane care să se desfășoare în conformitate cu obiectivele de conservare a zonei protejate; consideră că activitățile umane care sunt compatibile cu obiectivele de protecție sau chiar contribuie pozitiv la biodiversitate ar trebui să fie admisibile în zonele aflate sub protecție strictă; invită Comisia ca, în cooperare cu statele membre, să clarifice ce tip de activități umane ar putea fi considerate ca permise în temeiul unui statut de protecție strictă atunci când nu perturbă în esență procesele naturale și sunt compatibile cu cerințele ecologice ale zonelor, pe baza unei evaluări de la caz la caz, fondată pe cele mai bune cunoștințe științifice disponibile;
19. subliniază că, pentru a atinge obiectivele Strategiei privind biodiversitatea pentru 2030, este, de asemenea, necesar să se prevină degradarea zonei marine și terestre rămase a UE; solicită să se adopte măsuri menite să combată declinul biodiversității în afara zonelor protejate; observă că refacerea naturii și a ecosistemelor din zonele protejate nu poate compensa continua pierdere a biodiversității și degradare a ecosistemelor din alte zone;
20. subliniază importanța includerii țărilor și teritoriilor de peste mări în eforturile de conservare și refacere;
21. consideră că este important să se țină seama de regiunile biogeografice și să se adopte o abordare la nivelul întregii administrații pentru zonele protejate, care să implice ca statele membre să evalueze necesitatea unui sprijin financiar și a unor măsuri compensatorii în contextul desemnării zonelor protejate; subliniază necesitatea de a implica toate părțile interesate relevante, inclusiv proprietarii de terenuri;
22. subliniază importanța siturilor forestiere Natura 2000 pentru conservarea biodiversității forestiere; observă totuși că sunt necesare resurse financiare suficiente pentru a gestiona astfel de zone și a asigura respectarea lor;
23. subliniază că este important să se consolideze gestionarea durabilă a pădurilor într-un mod echilibrat pentru sănătatea, reziliența la schimbările climatice și longevitatea ecosistemelor forestiere și pentru conservarea rolului multifuncțional al pădurilor, inclusiv pentru menținerea biodiversității pădurilor, precum și pentru realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD) și pentru punerea în aplicare a Pactului verde european; subliniază valoarea includerii diversității genetice în considerațiile privind plantarea, deoarece acest lucru limitează riscul de atacuri ale dăunătorilor și de răspândire a bolilor, precum și a includerii speciilor locale/indigene;
24. reamintește că UE deține cea mai mare rețea coordonată de zone protejate din lume;
25. observă angajamentul de a evita deteriorarea tendințelor de conservare și a stadiului favorabil al tuturor speciilor și habitatelor protejate până în 2030 și de a se asigura că, la nivel de stat membru, cel puțin 30 % dintre speciile și habitatele care nu sunt în prezent într-un stadiu favorabil se află în această categorie sau prezintă o tendință pozitivă puternică; consideră, cu toate acestea, că ar trebui să se ajungă cât mai curând posibil la un stadiu corespunzător de conservare pentru toate speciile și habitatele protejate în temeiul Directivei privind păsările⁽⁵⁷⁾ și al Directivei privind habitatele⁽⁵⁸⁾; subliniază că există obligații de a se asigura că speciile nu se deteriorează; invită Comisia ca, împreună cu AEM, să stabilească o bază de referință clară, să asigure o raportare armonizată și regulată și să remedieze deficiențele din metodologia actuală în ceea ce privește estimările tendințelor;
26. invită statele membre să îmbunătățească atât calitatea, cât și caracterul complet al sistemelor de monitorizare pentru rețeaua Natura 2000, inclusiv monitorizarea eficienței gestionării; subliniază importanța organismelor specializate de gestionare și a planurilor de gestionare a siturilor; reamintește că, potrivit informării AEM⁽⁵⁹⁾, standardele existente în materie de eficacitate a gestionării nu sunt cunoscute și înțelese suficient în rândul profesioniștilor; invită Comisia și statele membre să asigure o consolidare mai specifică a capacităților și să ofere orientări mai bune privind eficacitatea gestionării pentru evaluarea și îmbunătățirea gestionării rețelei Natura 2000, inclusiv prin utilizarea unor standarde globale pentru

⁽⁵⁶⁾ Recomandarea UICN din 10 septembrie 2016 intitulată „Zonele protejate și alte zone importante pentru biodiversitate în ceea ce privește activitățile industriale și dezvoltarea infrastructurii care sunt dăunătoare mediului”.

⁽⁵⁷⁾ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

⁽⁵⁸⁾ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

⁽⁵⁹⁾ Informarea AEM intitulată „Management effectiveness in the EU Natura 2020 network of protected areas” (Eficacitatea activității de administrare în rețeaua Natura 2000 de zone protejate a UE).

Miercuri, 9 iunie 2021

evaluările eficacității gestionării zonelor protejate, cum ar fi Lista verde a zonelor protejate și conservate a UICN; invită Comisia să actualizeze orientările în materie de gestionare adaptivă pentru Natura 2000, ceea ce implică să se ia în considerare potențialul impact al schimbărilor climatice asupra speciilor și ecosistemelor;

27. invită statele membre să protejeze diversitatea genetică a speciilor sălbatice prin măsuri adecvate de conservare;

28. regretă că statele membre nu au îndeplinit obiectivul pentru 2020 de a obține o stare ecologică bună pentru apele marine, așa cum se specifică în Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin; invită Comisia să consolideze rețeaua de ZMP printr-o conectivitate și o gestionare mai bune, o planificare spațială mai riguroasă, evaluări sistematice și impunerea respectării legii;

29. se arată îngrijorat de starea ecosistemelor și speciilor de apă dulce; constată că între 1970 și 2016 în Europa declinul a fost cel mai grav din lume, situându-se la 93 % ⁽⁶⁰⁾;

30. subliniază că cea mai mare parte a biodiversității terestre se găsește în zone împădurite; constată că deși s-au înregistrat unele îmbunătățiri în starea de conservare a câtorva tipuri de păduri ⁽⁶¹⁾ starea de conservare a habitatelor și speciilor forestiere care intră sub incidența legislației UE privind natura nu prezintă semne semnificative de îmbunătățire ⁽⁶²⁾; avertizează că între 2011 și 2020 aproape o treime (31 %) din pădurile din UE au fost evaluate ca având un stadiu de conservare proastă și peste jumătate (54 %) au fost evaluate ca având un stadiu de conservare nesatisfăcător ⁽⁶³⁾;

31. evidențiază starea precară a pădurilor europene; subliniază că, în unele regiuni biogeografice, doar 5 % din habitatele forestiere din anexa I se află într-un stadiu de conservare satisfăcător ⁽⁶⁴⁾; subliniază că strategia privind biodiversitatea impune statelor membre să facă în așa fel încât tendințele de conservare și starea tuturor habitatelor și speciilor protejate să nu se înrăutățească; observă niveluri semnificative de deteriorare și mai avansată a ecosistemelor forestiere aflate într-o stare de conservare nesatisfăcătoare în majoritatea regiunilor biogeografice ⁽⁶⁵⁾;

32. constată cu îngrijorare pierderile însemnate raportate de specii și habitate forestiere; reamintește că în Europa cinci specii sălbatice de arbori forestieri au dispărut, 42 de specii de arbori forestieri sunt amenințate grav și alte 107 sunt pe cale de dispariție;

33. consideră important și urgent să se asigure o protecție strictă a tuturor pădurilor primare și seculare rămase; subliniază că proforestările care le permit pădurilor naturale să atingă vârste mai mari sunt esențiale pentru a mări suprafața pădurilor seculare; apreciază procesele participative aflate în derulare, de definire, cartografiere și monitorizare a pădurilor primare și seculare;

34. subliniază că pădurile, în special pădurile primare, sunt deosebit de importante pentru a menține biodiversitatea și solicită protejarea lor; invită, în acest sens, Comisia și statele membre să introducă în viitoarea strategie a UE pentru păduri o definiție a pădurilor seculare care să fie elaborată de Comitetul forestier permanent;

35. invită statele membre să înăsprească legislația națională, asigurând o protecție mai strictă împotriva exploatării forestiere ilegale; solicită Comisiei și statelor membre să armonizeze datele existente, să completeze informațiile lacunare legate de amplasarea pădurilor primare și seculare, să creeze o bază de date, retroactiv pentru anul 2020, cu toate siturile care ar putea îndeplini criteriile specifice pădurilor primare și seculare, și să introducă un moratoriu temporar pentru exploatarea forestieră a tuturor siturilor respective, pentru a preveni distrugerea lor intenționată și a impune prin lege și fără întârziere ocrotirea de orice intervenție a siturilor confirmate;

⁽⁶⁰⁾ Comunicatul de presă al Fundației pentru migrarea peștilor din 28 iulie 2020, intitulat „Declinul masiv al populațiilor migratoare de pești de apă dulce ar putea amenința existența a milioane de oameni, avertizează un nou raport”.

⁽⁶¹⁾ State of Nature in the EU – Results from reporting under the nature directives 2013-2018 (Starea naturii în UE – Rezultatele raportării în temeiul directivelor privind natura 2013-2018).

⁽⁶²⁾ Raportul Comisiei din 2 octombrie 2015 intitulat „Evaluare intermediară a strategiei UE în domeniul biodiversității pentru 2020” (COM(2015)0478).

⁽⁶³⁾ State of Nature in the EU – Results from reporting under the nature directives 2013-2018 (Starea naturii în UE – Rezultatele raportării în temeiul directivelor privind natura 2013-2018).

⁽⁶⁴⁾ Regiunea biogeografică boreală cu 4,84 % și Atlanticul cu 4,94 % în stare satisfăcătoare, potrivit datelor (2019) raportate în conformitate cu articolul 17 din Directiva Habitate pentru perioada 2013-2018.

⁽⁶⁵⁾ Date (2019) raportate în conformitate cu articolul 17 din Directiva Habitate pentru perioada 2013-2018.

Miercuri, 9 iunie 2021

36. consideră extrem de binevenită promisiunea de a întocmi o propunere legislativă privind planul UE de refacere a naturii, cuprinzând ținte obligatorii de refacere, și pledează din nou pentru un obiectiv de refacere de cel puțin 30 % din teritoriul terestru și maritim al UE ⁽⁶⁶⁾, care ar trebui îndeplinit integral de fiecare stat membru pe întregul său teritoriu, în zonele protejate și în afara lor, în funcție de nevoile în materie de biodiversitate și ecosisteme și de caracteristicile fiecărei țări; subliniază că obiectivele de refacere ar trebui să se bazeze pe legislația existentă a UE și că eforturile de refacere ar trebui să sprijine pe cât posibil regenerarea naturală;

37. consideră că, pe lângă un obiectiv general de refacere, propunerea legislativă privind planul UE de refacere a naturii ar trebui să includă obiective specifice ecosistemelor, habitatelor și speciilor la nivelul UE și al statelor membre, pe baza ecosistemelor lor, cu un accent deosebit pe ecosisteme, având ca dublu obiectiv refacerea biodiversității și atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la ele; subliniază că instrumentul ar trebui să includă pădurile, pajiștile, zonele umede, polenizatorii de turbării, râurile cu curgere liberă, zonele de coastă și ecosistemele marine; subliniază că, după refacere, nu ar trebui permisă nicio formă de degradare a ecosistemelor; consideră că progresele înregistrate în realizarea obiectivelor de refacere trebuie evaluate periodic atât la nivelul statelor membre, cât și la nivelul UE, inclusiv prin recurgerea la obiective de etapă înaintea atingerii obiectivelor pentru 2030;

38. subliniază că ar trebui dezvoltate stimulente pozitive și procese participative pentru o implicare mai serioasă în refacerea biodiversității;

39. afirmă răspicat că este important să se integreze în totalitate obiectivele UE de refacere a naturii în alte politici și strategii conexe; își reiterează apelul de a fixa obiective obligatorii de refacere a pădurilor ⁽⁶⁷⁾, inclusiv obiectivul de a mări și a restabili conectivitatea dintre păduri; solicită să se includă în planul de refacere a naturii refacerea a cel puțin 25 000 km de râuri cu curgere liberă din UE prin înlăturarea barierelor și refacerea zonelor inundabile;

40. regretă profund declinul polenizatorilor, care reprezintă un indicator esențial al sănătății mediului; subliniază că acest declin nu înseamnă doar o pierdere a biodiversității, ci și o amenințare pentru securitatea alimentară; își reafirmă poziția exprimată în rezoluția sa referitoare la Inițiativa UE privind polenizatorii și solicită o revizuire urgentă a inițiativei; subliniază că inițiativa revizuită ar trebui să includă un nou cadru de monitorizare a polenizatorilor la nivelul UE, cu măsuri riguroase, obiective și indicatori clari, cu termene precise, inclusiv indicatori de impact, și constituirea capacităților necesare;

41. reamintește obiecția sa din 23 octombrie 2019 față de evaluarea impactului produselor de protecție a plantelor asupra albinelor și regretă că documentul de orientare EFSA privind albinele ⁽⁶⁸⁾ nu a fost adoptat oficial de statele membre; invită Comisia și statele membre să aibă grijă ca revizuirea documentului de orientare al EFSA privind albinele și viitoarele acte de punere în aplicare să asigure un nivel de protecție cel puțin egal cu cel prevăzut în 2013, luând în calcul atât toxicitatea acută și cronică, cât și toxicitatea larvelor, precum și polenizatorii sălbatici; subliniază că procesul de revizuire trebuie să fie mai transparent; observă că EFSA își elaborează propriul sistem de modelizare, ApisRAM, care pare să țină cont mai bine de biologia albinelor decât BeeHAVE și să fie mai puțin susceptibil de conflicte de interese;

42. subliniază importanța elementelor de peisaj bogate în diversitate în zonele agricole întrucât contribuie la biodiversitate și la protejarea și refacerea polenizatorilor, precum și rolul apicultorilor; subliniază că și extinderea spațiilor verzi în zonele urbane poate contribui la realizarea acestor obiective; roagă statele membre să includă măsuri care să vizeze diferite grupuri de polenizatori în proiectele lor de planuri strategice;

Factori care determină pierderea biodiversității

43. subliniază că acțiunile Strategiei privind biodiversitatea pentru 2030 trebuie să ia în calcul toți cei cinci factori principali care determină direct schimbări în natură: schimbarea destinației terenurilor și a mărilor, exploatarea directă a organismelor, schimbările climatice, poluarea și invazia speciilor alogene; subliniază că ar trebui luate în colimator și cauzele profunde ale schimbării sau factori indirecti, cum ar fi modelele de producție și consum nesustenabile, dinamica populației, comerțul, inovațiile tehnologice și modelele de guvernare;

⁽⁶⁶⁾ Rezoluția referitoare la COP15 la Convenția privind diversitatea biologică.

⁽⁶⁷⁾ Rezoluția Parlamentului referitoare la rolul UE în protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial.

⁽⁶⁸⁾ Rezoluția Parlamentului European din 23 octombrie 2019 referitoare la proiectul de regulament al Comisiei de modificare a Regulamentului (UE) nr. 546/2011 în ceea ce privește evaluarea impactului produselor de protecție a plantelor asupra albinelor (Texte adoptate, P9_TA(2019)0041).

Miercuri, 9 iunie 2021

Schimbările în utilizarea terenurilor și a mărilor

44. subliniază că biodiversitatea solului oferă servicii ecosistemice vitale și atenuează schimbările climatice, fiind din această cauză unul dintre cele mai importante elemente terestre de absorbție a carbonului; constată cu îngrijorare degradarea tot mai gravă a solului și faptul că la nivelul UE nu există o legislație specifică pe această temă; recunoaște că există unele dispoziții în diferite acte legislative care contribuie indirect la protecția solului, dar consideră că această situație a dus la o protecție parțială și o guvernare extrem de fragmentată în UE; de aceea, invită Comisia să prezinte o propunere legislativă pentru instituirea unui cadru comun, cu respectarea deplină a principiului subsidiarității, pentru protecția și utilizarea durabilă a solului și pentru integrarea efectivă a protecției solului în toate politicile relevante ale UE;

45. subliniază că acest cadru comun privind solul ar trebui să trateze toate principalele amenințări la adresa solului, inclusiv pierderea biodiversității solului, pierderea materiei organice din sol, contaminarea, salinizarea, acidificarea, deșertificarea, eroziunea și impermeabilizarea solului; subliniază că cadrul respectiv trebuie să cuprindă definiții comune, obiective clare și un cadru de monitorizare; sprijină, de asemenea, fixarea unui obiectiv special de decontaminare;

46. subliniază că un sol sănătos, inclusiv ca fertilitate și structură, este esențial pentru sectorul agricol; subliniază impactul negativ asupra solurilor pe care îl au, printre altele, practicile agricole și forestiere nesustenabile, schimbarea destinației terenurilor, activitățile de construcții, impermeabilizarea și emisiile industriale; subliniază că ar trebui introduse metode agricole și de exploatare forestieră mai puțin distrugătoare pentru soluri;

47. invită Comisia să revizuiască Directiva 2010/75/UE privind emisiile industriale⁽⁶⁹⁾ și Directiva 2006/21/CE⁽⁷⁰⁾ privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive, pentru a combate mai bine degradarea solului provocată de activitățile industriale și miniere; reamintește apelul său de a stabili o țintă de recuperare a materialelor din soluri excavate⁽⁷¹⁾;

48. îndeamnă statele membre – pe baza principiului precauției și a principiului necesității acțiunilor preventive și luând în considerare riscurile și efectele negative asupra climei, mediului și biodiversității pe care le implică fracturarea hidrolică pentru extracția hidrocarburilor neconvenționale – să nu autorizeze nicio nouă operațiune de fracturare hidrolică în UE și să oprească orice operațiuni existente;

49. reamintește că UE s-a angajat să atingă neutralitatea din punctul de vedere al degradării terenurilor⁽⁷²⁾ până în 2030, în cadrul Convenției Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării, dar că este puțin probabil ca acest obiectiv să fie atins, după cum reiese din concluziile raportului special al CCE⁽⁷³⁾; regretă că deși deșertificarea reprezintă o amenințare pentru biodiversitate, fertilitatea solului, reziliența naturală a terenurilor, producția de alimente sau calitatea apei și deși la Convenția Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării 13 state membre s-au declarat afectate de deșertificare, Comisia nu se ocupă temeinic de ea; invită, prin urmare, Comisia să își propună obiective mai ambițioase și să prezinte o strategie la nivelul UE privind deșertificarea și degradarea terenurilor;

50. constată că în UE urbanizarea și activitățile de agrement reprezintă 13 % din totalul surselor de presiune asupra naturii și 48 % din totalul surselor de presiune marine raportate⁽⁷⁴⁾; subliniază că zonele urbane verzi și infrastructura verde pot oferi servicii ecosistemice pentru a sprijini biodiversitatea și a contribui la starea de bine fizică și mentală a populației;

51. susține intenția Comisiei de a crea o platformă a UE pentru ecologizarea urbană; invită Comisia să stabilească obiective specifice ambițioase și obligatorii privind biodiversitatea urbană, soluțiile bazate pe natură și abordările ecosistemice, precum și infrastructura ecologică, atât pentru binele oamenilor, cât și al faunei sălbatice, și spre a contribui la

⁽⁶⁹⁾ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

⁽⁷⁰⁾ Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive și de modificare a Directivei 2004/35/CE (JO L 102, 11.4.2006, p. 15).

⁽⁷¹⁾ Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la noul plan de acțiune privind economia circulară (Texte adoptate, P9_TA(2021)0040).

⁽⁷²⁾ Neutralitatea din punctul de vedere al degradării terenurilor a fost definită de părțile la convenție ca fiind: o stare în care cantitatea și calitatea resurselor terestre necesare pentru a sprijini funcțiile și serviciile ecosistemice și pentru a îmbunătăți securitatea alimentară rămân stabile sau cresc în cadrul unor intervale temporale și spațiale și al unor ecosisteme specifice.

⁽⁷³⁾ Raportul special al Curții de Conturi Europene din 18 decembrie 2018 intitulat „Combaterea deșertificării în UE: o amenințare din ce în ce mai mare, care impune acțiuni suplimentare”.

⁽⁷⁴⁾ State of Nature in the EU – Results from reporting under the nature directives 2013-2018 (Starea naturii în UE – Rezultatele raportării în temeiul directivelor privind natura 2013-2018).

Miercuri, 9 iunie 2021

obiectivele globale de biodiversitate; subliniază că trebuie introduse măsuri precum o cotă minimă de acoperișuri verzi pe clădirile noi, sprijinirea agriculturii urbane, inclusiv culturile de pomi fructiferi, unde se poate, interzicerea utilizării de pesticide chimice și reducerea cantității de îngrășăminte utilizate în zonele verzi urbane ale UE și creșterea numărului de spații verzi în funcție de numărul de locuitori, combatând totodată inegalitățile de acces la spațiile verzi; în plus, roagă Comisia și statele membre să extindă coridoarele ecologice terestre și marine din zonele urbane, inclusiv prin dezvoltarea rețelei transeuropene pentru infrastructuri ecologice (TEN-G), conectată la rețeaua transeuropeană pentru natură (TEN-N);

Exploatarea directă a organismelor

52. își exprimă sprijinul pentru obiectivele pentru 2030 de a destina cel puțin 25 % din terenurile agricole agriculturii ecologice, procent care ar trebui să crească pe termen mediu și lung; în plus, are numai cuvinte de laudă pentru obiectivul de a impune ca cel puțin 10 % din terenul agricol să fie format din elemente de peisaj bogate în diversitate, care ar trebui îndeplinit într-o proporție adecvată pentru a asigura conectivitatea ecologică a habitatelor din și dintre peisajele agricole; subliniază că ambele obiective ar trebui înglobate în legislația UE și duse la îndeplinire de fiecare stat membru, inclusiv în planurile strategice ale politicii agricole comune (PAC);

53. constată cu mare îngrijorare că, potrivit raportului CCE privind biodiversitatea pe terenurile agricole, numărul și varietatea speciilor de pe terenurile agricole din UE sunt în continuă scădere; regretă că Strategia UE privind biodiversitatea până în 2020 nu a stabilit ținte și acțiuni măsurabile pentru agricultură, fiind greu de evaluat progresele; reamintește că urmărirea cheltuielilor PAC pentru biodiversitate nu a fost fiabilă și că a existat o lipsă de coordonare între politicile și strategiile UE, unul dintre rezultate fiind că ele nu tratează problema declinului diversității genetice⁽⁷⁵⁾; invită Comisia să dea curs recomandărilor Curții de Conturi Europene (CCE) și tragă învățăminte din Strategia privind biodiversitatea pentru 2030⁽⁷⁶⁾;

54. subliniază că biodiversitatea este esențială pentru garantarea securității alimentare în UE; subliniază rolul important al sectorului agricol al UE în producția de alimente sănătoase, sigure și la prețuri accesibile; subliniază că fermierii au un rol esențial în succesul acestei strategii și că această strategie ar trebui să fie aliniată la măsurile, obiectivele și țințele Strategiei „De la fermă la consumator”;

55. consideră că este imperativ ca agricultura UE să fie transformată pentru a deveni sustenabilă și pentru a asigura standarde înalte de calitate a vieții animalelor, în conformitate cu tranzițiile ecologică și climatică, cu utilizarea la minimum a factorilor de producție fosili și chimici și a tratamentelor cu antibiotice; subliniază că agricultura ar trebui să contribuie la protejarea și refacerea biodiversității;

56. consideră că este imperativ, având în vedere potențialele efecte socioeconomice, ca fermierii să beneficieze de sprijin, inclusiv sprijin economic, și de instruire pentru tranziția către sisteme agricole durabile, pentru a promova practicile agroecologice și alte practici durabile inovatoare; subliniază, prin urmare, că este important să se asigure un sprijin financiar bine definit și suficient, inclusiv în cadrul financiar multianual, pentru a pune umărul la atingerea acestor obiective și invită, în acest sens, statele membre să recurgă la planurile strategice ale PAC și la componentele sale verzi în aceste scopuri, dezvoltând, totodată, soluții reciproc avantajoase pentru protecția biodiversității;

57. invită Comisia să elaboreze o strategie prin care să sprijine lanțurile valorice locale pentru a atinge obiectivele propuse și subliniază că întreprinderile agricole mici au nevoie de sprijin pe măsură pentru a contribui la strategie;

58. salută recunoașterea agriculturii ecologice ca un element important al tranziției UE către sisteme alimentare mai durabile, în special în ceea ce privește preocupările legate de biodiversitate, precum și pentru realizarea obiectivelor de politică publică privind dezvoltarea economică, ocuparea forței de muncă în mediul rural, protecția mediului și combaterea schimbărilor climatice; subliniază importanța planului de acțiune european pentru agricultura ecologică în ceea ce privește creșterea gradului de utilizare a agriculturii ecologice;

59. subliniază că dezvoltarea producției de alimente ecologice trebuie să fie însoțită de evoluții determinate de piață și la nivelul lanțului de aprovizionare, precum și de măsuri care să stimuleze cererea de alimente ecologice, inclusiv prin achiziții publice și o gamă largă de măsuri de promovare, cercetare, inovare, formare și transfer de cunoștințe științifice, pentru a sprijini stabilitatea pieței produselor ecologice și remunerarea echitabilă a fermierilor și a promova măsurile de sprijinire

⁽⁷⁵⁾ Raportul special al Curții de Conturi Europene din 5 iunie 2020 intitulat „Biodiversitatea pe terenurile agricole: Contribuția PAC nu a stopat declinul”.

⁽⁷⁶⁾ Idem.

Miercuri, 9 iunie 2021

a tinerilor fermieri ecologici; subliniază necesitatea de a dezvolta întregul lanț alimentar ecologic, pentru a permite procesarea și distribuția locală a produselor alimentare ecologice ale Uniunii;

60. ia act de faptul că statele membre vor contribui în măsuri diferite la aceste obiective stabilite la nivelul Uniunii, în funcție de nivelul de dezvoltare al sectorului propriu de agricultură ecologică și, prin urmare, solicită definirea unor obiective naționale; subliniază că aceste obiective nu vor fi atinse fără un sprijin financiar puternic, programe de formare bine structurate și servicii de consiliere; solicită statelor membre să își modeleze în consecință planurile strategice PAC și Comisiei să se asigure că aceste planuri strategice sunt adecvate pentru îndeplinirea obiectivului;

61. reamintește cât este de important să se încurajeze o abordare colectivă și să se valorifice efectul multiplicator al acestora pentru a promova acțiunile Strategiei privind biodiversitatea și invită Comisia să promoveze și să sprijine întreprinderile asociative, precum cooperativele agroalimentare, la introducerea măsurilor de protejare colectivă a biodiversității;

62. subliniază rolul-cheie pe care ar trebui să îl joace PAC în protejarea și promovarea biodiversității pe terenurile agricole, împreună cu alte politici din Pactul verde european; regretă că PAC nu a reușit să inverseze tendința de declin al biodiversității care se manifestă de mai multe decenii; reamintește că productivitatea și reziliența agriculturii depind de biodiversitate, care este esențială pentru a garanta pe termen lung sustenabilitatea și reziliența sistemelor alimentare și securitatea alimentară; consideră că micile modificări introduse de diferitele reforme ale PAC nu au transmis un semnal puternic pentru fermieri că este timpul să își schimbe practicile și este de părere că este nevoie de o schimbare semnificativă, bazată pe ceea ce știm și ceea ce se prevede în legătură cu criza climatică și criza biodiversității;

63. reiterează ideea că PAC ar trebui corelată întru totul cu obiectivele mai ambițioase ale UE în materie de climă și biodiversitate; îndeamnă Comisia și statele membre să se folosească de planurile strategice ale PAC pentru a concretiza obiectivele Strategiei în domeniul biodiversității pentru 2030 și ale Strategiei „De la fermă la consumator”, inclusiv obiectivele de integrare a abordărilor favorabile biodiversității și agroecologice și îndeamnă statele membre să stabilească valori de referință ambițioase pentru sustenabilitate și biodiversitate atunci când stabilesc standarde de condiționalitate și să asigure dezvoltarea și adoptarea ambițioasă și promptă a măsurilor, în special a programelor ecologice și a măsurilor de agromediu și climă; subliniază că ar trebui alocate resurse financiare adecvate pentru refacerea naturii; invită statele membre să se bazeze pe recomandările Comisiei în acest scop;

64. invită statele membre să elaboreze măsurile necesare pentru elementele de peisaj cu o mare diversitate, în special în cadrul planurilor lor strategice din PAC, utilizând, de exemplu, garduri vii sau zone tampon, care ar trebui, de asemenea, să urmărească promovarea interconectivității ecologice dintre habitate și crearea de coridoare verzi;

65. subliniază că este nevoie de un cadru de monitorizare mai strict în PAC, inclusiv prin elaborarea unor indicatori mai fiabili pentru a-i măsura efectele; invită Comisia să efectueze o evaluare independentă a impactului preconizat agregat al planurilor strategice naționale după aprobarea acestora; invită Comisia, dacă această analiză consideră insuficiente eforturile de realizare a obiectivelor Pactului verde european, să ia măsurile care se impun, de exemplu, să pună statele membre să își modifice planurile strategice sau să revizuiască Regulamentul privind planurile strategice PAC cu ocazia evaluării de etapă;

66. subliniază importanța unei alimentații echilibrate; consideră că Comisia și statele membre ar trebui să faciliteze adoptarea unor regimuri alimentare sănătoase și echilibrate, introducând totodată măsuri adecvate pentru a sprijini fermierii în această tranziție, ținând seama în mod corespunzător de necesitatea de a proteja sustenabilitatea economică a fermelor din UE;

67. regretă că consumul și producția agricolă se axează tot mai mult pe o gamă restrânsă de culturi agricole și, în cadrul lor, pe puține soiuri și genotipuri; evidențiază faptul că extinderea în continuare și păstrarea variabilității genetice prin mijloace naturale este esențială pentru a promova diversitatea ecosistemelor agricole și a conserva resursele genetice locale, care pot reprezenta o pepinieră de soluții ce ne vor ajuta să facem față provocărilor de mediu și climatice ce ne așteaptă; subliniază cât este important să se folosească rasele și soiurile locale, cele mai adaptate la ecosistemele locale;

68. invită Comisia să analizeze dacă dezvoltarea contabilizării capitalului natural ar limita și raționaliza exploatarea și impactul asupra speciilor și ecosistemelor și implicit ar contribui la stoparea și inversarea tendinței de pierdere a biodiversității; cu toate acestea, se arată rezervat față de fezabilitatea măsurării exacte a valorii naturii în termeni cantitativi și subliniază că natura are o valoare intrinsecă; invită Comisia, în acest sens, să furnizeze mai multe informații cu privire la posibilitatea de a se lansa o inițiativă internațională de contabilizare a capitalului natural;

Miercuri, 9 iunie 2021

69. invită statele membre să elaboreze măsurile necesare în cadrul planurilor lor strategice PAC pentru a promova zonele bogate în biodiversitate, inclusiv elementele de peisaj, cu scopul de a realiza o zonă de cel puțin 10 % caracterizată de o mare diversitate benefică pentru biodiversitate, de exemplu garduri vii, zone tampon, zone în care nu sunt utilizate substanțe chimice și pârlăoage temporare, precum și terenuri agricole extensive dedicate biodiversității pe termen lung, promovând cât mai mult posibil interconectivitatea habitatelor și crearea de coridoare verzi pentru a maximiza potențialul biodiversității;

70. observă că producția de blană, care implică izolarea a mii de animale nedomesticite cu un genotip similar, unele în apropierea celorlalte, în condiții de stres cronic, poate compromite în mod semnificativ bunăstarea animalelor și poate crește predispoziția acestora la boli infecțioase, inclusiv zoonoze, astfel cum s-a întâmplat în cazul infectării nurelor cu COVID-19;

71. regretă că angajamentul UE de a respecta integral captura maximă durabilă (MSY) până în 2020, obiectiv-cheie al politicii comune în domeniul pescuitului (PCP), nu a fost îndeplinit; subliniază că toate populațiile de pești ar trebui readuse la niveluri superioare celor care sunt capabile să producă MSY, respectând în același timp principiul precauției, având grijă ca distribuția populației pe vârstă și dimensiuni să reflecte un stoc sănătos; invită Comisia și statele membre să se angajeze să refacă fără întârziere habitatele marine și stocurile de pește cu respectarea MSY, aplicând o abordare ecosistemică a gestionării pescuitului, să îmbunătățească selectivitatea și rata de supraviețuire a speciilor nevizate și să reducă impactul pescuitului asupra ecosistemelor marine atunci când pun în aplicare această abordare, inclusiv prin limitarea practicilor sau a utilizărilor cu efecte negative;

72. reamintește și că, în conformitate cu noul Regulament privind măsurile tehnice⁽⁷⁷⁾, Comisia trebuie să prezinte un raport Parlamentului și Consiliului până la 31 decembrie 2020, iar în cazurile în care există dovezi că obiectivele și țintele nu au fost atinse, Comisia poate propune măsuri;

73. îndeamnă Comisia să se ocupe de problema degradării oceanelor, a eutrofizării și a acidificării oceanelor, prezentând un plan de acțiune ambițios pentru a ocroti ecosistemele marine și a conserva resursele piscicole; consideră că ar trebui adoptate toate măsurile posibile, inclusiv legislative, pentru a reduce potențialele efecte negative ale activităților economice și de altă natură asupra habitatelor marine;

74. subliniază că este important să se stabilească zone de refacere a stocurilor de pește sau zone cu interdicție de captură pentru a permite refacerea populațiilor de pești, inclusiv în zonele de creștere și de reproducere; subliniază importanța interzicerii tuturor activităților de pescuit și a altor activități extractive în zonele interzise;

75. sprijină ferm obiectivul de toleranță zero față de pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN); atrage atenția că pescuitul INN are grave efecte negative asupra stării stocurilor, asupra ecosistemelor marine, asupra biodiversității și asupra competitivității pescarilor din UE; pledează pentru o mai mare coerență între politicile comerciale și de pescuit ale Uniunii Europene, pentru a putea combate cu succes pescuitul INN;

76. invită Comisia să stabilească o abordare ecosistemică a tuturor factorilor care determină pierderea biodiversității marine, care să ia în calcul presiunea exercitată de pescuit asupra stocurilor, biodiversității și ecosistemelor marine, dar și alți factori, ca poluarea, schimbările climatice, transportul maritim și activitățile costiere și din apropierea țărmului, inclusiv prin evaluări ale impactului asupra ecosistemelor pentru toate activitățile de pescuit și alte activități marine, ținând seama de capacitatea ecosistemelor de a contribui la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la ele și de interacțiunile pradă-prădători;

77. invită Comisia și statele membre să ia măsuri pentru a promova dezvoltarea și introducerea unor metode prin care peștilor să li se aplice un tratament mai uman la capturare, debarcare și sacrificare, pe baza celor mai bune date științifice disponibile;

78. consideră că este important să se impună practici de piscicultură sustenabile, bazate pe un bun tratament aplicat peștilor; crede că producția de acvacultură ar trebui să se bazeze pe metode de producție sustenabile, precum metodele extensive și utilizarea algelor, bivalvelor, sistemelor de cultură în iazuri și lagune, care pot furniza funcții și servicii ecosistemice importante, inclusiv menținerea habitatelor umede, și pot reduce presiunea asupra resurselor și a biodiversității, pe lângă faptul că produc mai puține emisii de CO₂ și sunt o sursă de hrană; se arată îngrijorat de practica de a captura pești exclusiv în scopul hrănirii peștilor carnivori de crescătorie și consideră că această practică de capturare ar trebui eliminată treptat și înlocuită cu alternative sustenabile; subliniază că trebuie să avem siguranța că procedurile administrative legate de

⁽⁷⁷⁾ Regulamentul (UE) 2019/1241 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind conservarea resurselor piscicole și protecția ecosistemelor marine prin măsuri tehnice (JO L 198, 25.7.2019, p. 105).

Miercuri, 9 iunie 2021

acvacultură sunt clare și pot fi aplicate integral; roagă Comisia să își actualizeze orientările privind acvacultura și zonele Natura 2000, dacă este necesar;

79. constată cu îngrijorare perturbarea fizică a fundului mării continuă în apele de coastă ale UE, mai ales ca efect al pescuitului cu traule de fund ⁽⁷⁸⁾, care a fost identificat de FAO ca fiind tipul de unealtă care contribuie cel mai mult la nivelurile anuale de capturi aruncate înapoi în mare și că are un impact foarte dăunător asupra fundului mării, în funcție de tipul de pescuit și de particularitățile zonelor de pescuit ⁽⁷⁹⁾; reamintește că pescuitul cu traule de fund este unul dintre cele mai întâlnite tipuri de unelte de pescuit din UE ⁽⁸⁰⁾; reamintește cerința existentă de a înceta pescuitul cu unelte de pescuit de fund la adâncimi sub 400 m în zone în care se știe sau se presupune că există ecosisteme marine vulnerabile; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să pună în aplicare integral și cu strictețe Regulamentul (UE) 2016/2336 ⁽⁸¹⁾, inclusiv în legătură cu munții submarini; invită, de asemenea, Comisia ca, după modelul limitărilor din Marea Mediterană ⁽⁸²⁾, să limiteze, atunci când este necesar pentru a proteja ecosistemele costiere, utilizarea traulelor de fund în alte zone de coastă, inclusiv în viitorul său plan de acțiune pentru conservarea resurselor piscicole și protejarea ecosistemelor marine, pentru a impune practicile cel mai sustenabile și mai puțin dăunătoare;

80. accentuează ideea că planurile de gestionare a pescuitului ar trebui să țină seama de rezultatele studiilor științifice despre impactul practicilor de pescuit asupra speciilor, habitatelor, biodiversității oceanelor și mediilor marine și să vină cu soluții pentru a rezolva problema efectelor negative identificate, inclusiv limitarea folosirii lor sau introducerea de soluții tehnice de atenuare noi; subliniază, de asemenea, că capturile secundare de specii sensibile ar trebui eliminate sau reduse la un nivel care să permită refacerea completă și că ar trebui reduse la minimum daunele aduse habitatelor de pe fundul mării;

81. invită Comisia să elaboreze o definiție a supertraulerelor și să se gândească la măsuri prin care activitățile lor să fie restricționate în apele UE și, mai ales, interzise în zonele protejate;

82. consideră esențial să se lege relații de bună cooperare cu țările din afara UE, în special cu țările învecinate, promovând inclusiv monitorizarea echivalentă a resurselor piscicole din apele din afara UE, pentru a asigura un ecosistem sănătos în habitatele marine de peste granițe;

83. reamintește că PCP și Regulamentul privind controlul pescuitului ⁽⁸³⁾ oferă UE un cadru de reglementare cu instrumente specifice pentru pescuit; afirmă că trebuie asigurată sustenabilitatea socioeconomică a pescarilor afectați de tranziția spre practici ecologice în economia albastră, având în vedere inclusiv nevoile de instruire profesională; subliniază cât este de important să se asigure finanțare pe măsura acestor obiective din Fondul european pentru pescuit, afaceri maritime și acvacultură și din programul Orizont Europa;

84. roagă Consiliul să publice în mod proactiv toate documentele legate de reglementările adoptate privind capturile totale admisibile (TAC), urmând recomandarea Ombudsmanului European în cauza 640/2019/FP;

85. recomandă ca datele să fie colectate în permanență, pentru a evalua mai bine criteriile de sustenabilitate și pentru a preveni stabilirea unor zone de pescuit în locuri în care s-a constatat existența unor ecosisteme marine vulnerabile;

86. insistă pe ideea că prioritatea în zonele protejate trebuie să fie conservarea și refacerea mediului și că în aceste zone nicio activitate nu ar trebui să submineze aceste priorități; invită Comisia și statele membre să interzică activitățile umane dăunătoare în ZMP-uri; îndeamnă Comisia să se asigure că în planurile naționale de amenajare a spațiului marin se ține cont de sensibilitatea speciilor și a habitatelor la diferite presiuni umane în toate zonele maritime;

⁽⁷⁸⁾ Raportul AEM intitulat „Mesaje marine II”, pagina 34.

⁽⁷⁹⁾ Documentul tehnic al FAO în domeniul pescuitului și acvaculturii din 19 februarie 2019 intitulat „A third assessment of global marine fisheries discards” (A treia evaluare a capturilor aruncate înapoi în mare în pescuitul mondial).

⁽⁸⁰⁾ Raportul special al CCE intitulat „Biodiversitatea pe terenurile agricole: Contribuția PAC nu a stopat declinul”.

⁽⁸¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/2336 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2016 de stabilire a unor condiții specifice privind pescuitul stocurilor de specii de adâncime din Atlanticul de Nord-Est și a unor dispoziții referitoare la pescuitul în apele internaționale din zona Atlanticului de Nord-Est (JO L 354, 23.12.2016, p. 1) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2347/2002 al Consiliului.

⁽⁸²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1967/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 privind măsurile de gestionare pentru exploatarea durabilă a resurselor halieutice în Marea Mediterană (JO L 409, 30.12.2006, p. 11), de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2847/93 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1626/94.

⁽⁸³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului (JO L 343, 22.12.2009, p. 1).

Miercuri, 9 iunie 2021

87. subliniază cât este de important să se impună condiții mai stricte, care să fie efectiv respectate, în ZMP-urile existente, în special în zonele cu concentrare mare de biodiversitate; invită Comisia și statele membre să întocmească în regim de prioritate planuri de gestionare destinate acestor zone, definind obiective clare de conservare și măsuri pragmatice de monitorizare, supraveghere și control; îndeamnă în special statele membre să redacteze și să trimită într-un ritm mai alert recomandări comune pentru gestionarea pescuitului în zonele lor marine protejate în temeiul articolului 11 din Regulamentul privind PCP; consideră că ar trebui luate pe deplin în considerare efectele schimbărilor climatice asupra speciilor marine; mai roagă Comisia ca în cooperare cu statele membre să prezinte criterii și orientări pentru planificarea temeinică a gestionării ZMP-urilor desemnate, inclusiv în coridoare ecologice, pe baza celor mai fiabile date științifice disponibile, și să faciliteze cooperarea dintre statele membre;

88. invită Comisia să pună la calcul pentru obiectivele internaționale numai ZMP-urile gestionate corespunzător;

89. consideră că noile ZMP-uri ar trebui să fie incluse în cadrul Natura 2000 și să promoveze conectivitatea ecologică;

90. subliniază că, atunci când au succes, ZMP-urile oferă mari beneficii socioeconomice, în special pentru comunitățile costiere și pentru sectoarele pescuitului și turismului, putând îndeplini funcții ecologice esențiale pentru reproducerea stocurilor de pește și mărindu-le reziliența;

91. subliniază că noua Strategie a UE pentru păduri trebuie să fie aliniată și consecventă cu Legea europeană a climei și cu Strategia privind biodiversitatea pentru 2030; subliniază că este nevoie de o Strategie pentru păduri atotcuprinzătoare și coerentă, care să pună un mai mare accent pe rolul multifuncțional al pădurilor și al sectorului forestier din UE și să promoveze avantajele de anvergură pentru mediu, societate și economie oferite de păduri, respectând întru totul obiectivele UE privind clima și mediul; evidențiază necesitatea de a stabili o ordine clară a priorităților, astfel încât ocrotirea și refacerea climei și a biodiversității să fie obiective centrale și interconectate în noua Strategie a UE pentru păduri; cere să se includă în Planul de refacere a naturii ținte specifice obligatorii pentru refacerea și ocrotirea ulterioară a ecosistemelor forestiere, care să fie incluse și în Strategia UE pentru păduri; consideră că ar trebui să se țină seama de situațiile diferite existente la nivel local, regional și la nivelul statelor membre;

92. reiterează poziția sa din 8 octombrie 2020 referitoare la Strategia UE pentru păduri, potrivit căreia strategia ar trebui să acționeze ca o punte între politicile naționale în domeniul forestier și agroforestier și obiectivele UE privind pădurile și agropădurile, recunoscând atât necesitatea de a se respecta competențele naționale, cât și necesitatea de a contribui la obiectivele mai ample ale UE; subliniază, prin urmare, că Strategia UE pentru păduri trebuie să respecte principiul subsidiarității și să recunoască competențele UE în domeniul protecției mediului; reamintește că, în conformitate cu articolul 191 din TFUE, politica UE în domeniul mediului trebuie să contribuie, printre alte obiective, la conservarea, protejarea și îmbunătățirea calității mediului și la exploatarea prudentă și rațională a resurselor naturale; reamintește că mai multe acte legislative ale UE afectează pădurile și gospodărirea pădurilor;

93. invită UE și statele membre să asigure cele mai înalte standarde de ocrotire a mediului forestier în politicile lor interne și externe;

94. insistă pe ideea că noua Strategie UE pentru păduri ar trebui să promoveze gospodărirea durabilă a pădurilor și subliniază că este important să se consolideze gestionarea durabilă a pădurilor într-un mod echilibrat pentru sănătatea, reziliența la schimbările climatice și longevitatea ecosistemelor forestiere și pentru conservarea rolului multifuncțional al pădurilor; subliniază că gestionarea durabilă și conservarea pădurilor noastre sunt esențiale pentru starea noastră generală de bine, deoarece sunt locuri în care se desfășoară activități de interes public, atât pe plan recreativ, cât și pe planul sănătății și educației, și recunoaște că gestionarea durabilă a pădurilor promovează protecția biodiversității pădurilor în UE; reamintește că UE și statele sale membre s-au angajat să aplice definiția și principiile gospodăririi durabile a pădurilor;

95. subliniază rolul pădurilor în eforturile de a îndeplini țintele UE în domeniul climei; consideră că ar trebui pusă în fruntea priorităților exploatarea circulară și „în cascadă” a resurselor de biomasă forestieră și de alt tip, care nu compromise acțiunile de protecție și refacere și acțiunile în domeniul climei fundamentate științific; consideră că un bun exemplu în acest sens este folosirea lemnului ca material de construcție;

96. subliniază importanța crucială a măsurilor de agrosilvicultură și de împădurire ale PAC și încurajează continuitatea măsurilor forestiere, în conformitate cu Strategia UE pentru păduri;

Miercuri, 9 iunie 2021

97. subliniază importanța unor ecosisteme forestiere reziliente și sănătoase, inclusiv a faunei și florei, pentru a menține și a îmbunătăți multiplele servicii ecosistemice furnizate de păduri, cum ar fi biodiversitatea, aerul curat, apa, solul sănătos, precum și lemnul și materiile prime nelemnoase; subliniază că realizarea obiectivelor UE în domeniul mediului, al climei și al biodiversității nu va fi niciodată posibilă fără păduri și fără o silvicultură care să fie multifuncționale, sănătoase și gestionate sustenabil, aplicând o perspectivă pe termen lung;

98. subliniază că este necesar să se elaboreze o abordare coerentă pentru a conjuga protecția biodiversității și a climei cu un sector forestier și o bioeconomie prospere;

99. recunoaște rolul pe care utilizarea lemnului provenit din păduri gestionate în mod durabil și a produselor din lemn îl joacă în tranziția către o economie neutră din punctul de vedere al emisiilor de CO₂ și în dezvoltarea bioeconomiei circulare;

100. subliniază că normele UE privind utilizarea biomasei pentru producerea de energie trebuie revizuite și aliniate cu obiectivele Strategiei în domeniul biodiversității pentru 2030 și cu Legea europeană a climei, îndeosebi în Directiva privind energia din surse regenerabile și în actele delegate în temeiul Regulamentului privind taxonomia;

101. apreciază angajamentul de a planta încă cel puțin trei miliarde de arbori în UE; subliniază că inițiativele Uniunii de plantare de arbori ar trebui să se bazeze pe principii ecologice clare, dezvoltarea naturală a pădurilor existente („proimpădurire”), reimpădurire durabilă, ecologizarea zonelor urbane, refacerea, extinderea conectivității și agrosilviculturii, în concordanță cu datele științifice de ultimă oră; roagă Comisia să aibă grijă ca aceste inițiative să fie implementate doar într-un mod care să fie compatibil cu obiectivele în materie de biodiversitate și propice îndeplinirii lor, astfel încât copacii nou plantați să nu înlocuiască pădurile seculare și bogate în biodiversitate existente, și să contribuie la reziliența, diversitatea și sănătatea pădurilor;

102. își reafirmă pozițiile exprimate în rezoluția sa privind un cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea defrișărilor la nivel mondial în frunte cu UE; invită Comisia să propună urgent un cadru juridic al UE bazat pe obligația de diligență, care să garanteze că lanțurile valorice sunt sustenabile și că produsele sau mărfurile puse pe piața UE nu au nici ca efect, nici la origine defrișări, degradarea pădurilor, conversia și degradarea ecosistemelor sau încălcări ale drepturilor omului; reține că un astfel de cadru juridic al UE ar trebui să fie extins și la ecosistemele cu stocuri mari de carbon și bogate în biodiversitate, altele decât pădurile, ca ecosistemele marine și de coastă, zonele umede, turbăriile sau savanele, pentru a evita mutarea presiunii asupra acestor zone;

103. solicită Comisiei să analizeze posibilitatea de a crea un cadru juridic, în special în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), care să poată interzice comerțul cu anumite materii prime, produse și servicii care pun în pericol biodiversitatea;

104. scoate în relief ideea că amprenta ecologică a producției și consumului UE ar trebui redusă urgent pentru a ne menține în limitele planetei; invită Comisia să propună obiective obligatorii la nivelul UE pentru 2030 pentru a reduce semnificativ amprenta materialelor utilizate și a consumului din UE și pentru a le aduce în limitele planetei până în 2050⁽⁸⁴⁾; susține Comisia în ideea de a adopta o abordare bazată pe ciclul de viață în măsurarea amprente de mediu a produselor și a organizațiilor; consideră că ar trebui reduse producția și utilizarea plasticului; consideră că activitățile economice care afectează și exploatează direct ecosistemele și biodiversitatea acestora trebuie să ia toate măsurile de siguranță posibile pentru a atenua impactul negativ asupra acestor ecosisteme;

Schimbările climatice

105. consideră îngrijorător faptul că majoritatea categoriilor de specii terestre și marine vor înregistra un declin semnificativ într-un scenariu de încălzire globală cu 1,5-2 °C și că speciile marine vor fi și ele amenințate, mai ales având în vedere că aceste creșteri de temperatură vor fi cel mai probabil depășite, dacă se menține tendința actuală; subliniază, așadar, că UE trebuie să își propună ținte mai ambițioase, că trebuie prioritizate soluțiile bazate pe natură și abordările ecosistemice în îndeplinirea obiectivelor de atenuare a schimbărilor climatice și în strategiile de adaptare și trebuie protejați mai bine absorbânții de carbon naturali în UE, ca măsură complementară de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră;

106. invită Comisia să evalueze impactul schimbărilor climatice asupra abundenței și distribuției geografice a speciilor, să țină seama de această evaluare la punerea în practică a Strategiei privind biodiversitatea pentru 2030 și să ajute statele membre să includă rezultatele în politicile lor naționale și în rapoartele viitoare impuse de directivele privind natura;

⁽⁸⁴⁾ Rezoluția referitoare la noul plan de acțiune privind economia circulară.

Miercuri, 9 iunie 2021

107. subliniază că ecosistemele oceanice sănătoase joacă un rol esențial în stoparea și inversarea tendinței de declin al biodiversității și în atenuarea schimbărilor climatice; îndeamnă la conservarea și refacerea habitatelor oceanice bogate în carbon pentru a îmbunătăți stocarea carbonului, protecția zonelor de coastă și rezistența speciilor marine și a zonelor de pescuit la schimbările climatice; mai cere ca aceste habitate să fie în ZMP bine administrate;

108. invită Comisia ca, în urma adoptării Legii europene a climei ⁽⁸⁵⁾ și având în vedere rolul important al absorbantilor naturali de carbon în realizarea neutralității climatice, să propună un obiectiv ambițios al UE pentru 2030, bazat pe date științifice, privind eliminarea emisiilor de gaze cu efect de seră de către absorbantii naturali de carbon, care ar trebui să fie în concordanță cu Strategia în domeniul biodiversității pentru 2030 și prevăzut în legislație; reamintește, de asemenea, că reducerea rapidă a emisiilor trebuie să rămână o prioritate;

109. invită Comisia să prezinte cât mai curând posibil un plan de acțiune pe termen lung al UE privind clima și biodiversitatea și țintele aferente, care să îmbunătățească coordonarea și să asigure coerența, sustenabilitatea și interconexiunile pentru acțiunile viitoare și să integreze angajamentele asumate în Cadrul global post-2020 privind biodiversitatea și în Acordul de la Paris, precum și în ODD; subliniază că este important să se coordoneze oficial, cât mai curând posibil, monitorizarea, raportarea și revizuirea planurilor privind clima și biodiversitatea; subliniază că ecosistemele reziliente și sănătoase sunt esențiale pentru combaterea schimbărilor climatice și adaptarea la ele și că ar trebui să se asigure sinergii între politicile privind biodiversitatea și clima în acțiunile din cadrul Pactului climatic european;

110. apreciază Strategia UE privind adaptarea la schimbările climatice; consideră că acțiunile întreprinse în cadrul strategiei de adaptare ar trebui să alinieze întru totul cu Strategia în domeniul biodiversității pentru 2030 și cu măsurile de prevenire și pregătire pentru dezastre naturale din cadrul mecanismului de protecție civilă al Uniunii;

111. susține abordările „ecosistemice”, definite în CDB, care oferă o strategie generală pentru gospodărirea integrată a terenurilor, a apelor și a resurselor vii, promovând conservarea și exploatarea durabilă și echitabilă;

112. subliniază că termenul „soluții bazate pe natură” ar trebui să fie mai bine definit și că această definiție ar trebui să garanteze că biodiversitatea și integritatea ecosistemului nu sunt compromise; propune deci să se elaboreze o definiție mai clară la nivelul UE, precum și orientări și instrumente privind aplicarea soluțiilor bazate pe natură pentru a mări la maximum conectivitatea naturii, precum și sinergiile dintre conservarea biodiversității și atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la ele și beneficiile asociate;

113. observă că soluțiile bazate pe natură tot nu se regăsesc în multe strategii naționale în domeniul climei; consideră că o platformă multilaterală privind soluțiile bazate pe natură ar putea să contribuie la amplificarea sinergiilor între convențiile internaționale multilaterale privind biodiversitatea și schimbările climatice și să ajute la realizarea ODD;

Poluarea

114. salută obiectivele Comisiei de reducere a utilizării pesticidelor mai periculoase și chimice cu 50 % și a pierderilor de nutrienți din îngrășăminte cu 50 %, ceea ce duce la reducerea utilizării îngrășămintelor cu cel puțin 20 % până în 2030, aceste obiective trebuind să fie prevăzute în legislație și revizuite pentru perioada de după 2030 pentru a continua reducerile și a asuma angajamente pe termen lung; solicită o evaluare eficace a acestor obiective pe baza unor etape-cheie specifice;

115. invită Comisia să stabilească valori de referință clare și ambițioase pentru aceste obiective și, împreună cu statele membre, să fixeze, pentru fiecare stat membru, contribuții echitabile la obiectivele de la nivelul UE, care să reflecte punctele de plecare și circumstanțele diferite ale statelor membre; insistă asupra faptului că fiecare stat membru ar trebui să pună în aplicare măsuri solide pentru a-și atinge obiectivele;

116. se opune reautorizării substanței active glifosat după 31 decembrie 2022; invită toate statele membre să realizeze lucrările pregătitoare necesare pentru a le oferi tuturor agricultorilor soluții alternative viabile după interzicerea glifosatului;

⁽⁸⁵⁾ Acord provizoriu referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1999 (Legea europeană a climei) (COM(2020)0080 – C9-0077/2020 – 2020/0036(COD)).

Miercuri, 9 iunie 2021

117. reamintește rezoluția sa din 16 ianuarie 2019 referitoare la procedura de autorizare a pesticidelor de către Uniune ⁽⁸⁶⁾ și se așteaptă ca Comisia și statele membre să răspundă la toate solicitările sale fără întârziere; invită Comisia să includă în revizuirea măsurilor de punere în aplicare a cadrului privind produsele de protecție a plantelor dispoziții pentru a sprijini obiectivul de reducere a pesticidelor la nivelul UE, de exemplu prin consolidarea și clarificarea criteriilor de mediu pentru a autoriza introducerea pe piață a pesticidelor; subliniază că nu ar trebui acordată o decizie de aprobare atunci când EFSA ajunge la concluzia că există efecte inacceptabile asupra mediului; invită Comisia să asigure o mai mare transparență și accesibilitate a datelor de reglementare privind riscurile;

118. consideră că derogarea prevăzută la articolul 53 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 ⁽⁸⁷⁾ ar trebui clarificată și aplicată numai din motive de sănătate și de mediu; regretă faptul că această derogare este utilizată pentru a submina interzicerea tuturor utilizărilor în aer liber a trei neonicotinoide;

119. invită Comisia să finalizeze rapid revizuirea Directivei 2009/128/CE privind utilizarea durabilă a pesticidelor, inclusiv a obiectivelor acesteia de reducere a pesticidelor ⁽⁸⁸⁾, și să ia toate măsurile pentru a se asigura că statele membre se angajează să pună în aplicare directiva, inclusiv în planurile lor naționale de acțiune;

120. constată că utilizarea pe scară largă a pesticidelor duce la o rezistență la pesticide, ceea ce reprezintă o problemă semnificativă, care reduce eficacitatea pesticidelor; indică faptul că utilizarea sporită și dependența de pesticide generează un cost ridicat pentru fermieri; observă că, pentru a evita pierderea biodiversității și rezistența dăunătorilor, ar trebui să se respecte o ierarhie a acțiunilor, în conformitate cu cele opt principii ale gestionării integrate a dăunătorilor prevăzute în anexa III la Directiva 2009/128/CE, conform cărora pesticidele trebuie utilizate doar în ultimă instanță;

121. regretă că evaluarea impactului produselor chimice asupra mediului și biodiversității tinde să fie subestimată și subapreciată în analiza socioeconomică în cursul procesului de autorizare conform REACH; este preocupat de utilizarea și autorizarea în continuare a produselor chimice periculoase cu efecte negative asupra mediului sau în situații în care lipsesc date de siguranță privind consecințele lor asupra mediului; invită Comisia, în calitatea sa de gestionar al riscurilor, să ia în considerare mai mult impactul produselor chimice, inclusiv efectele lor cronice și pe termen lung, asupra mediului și biodiversității;

122. invită Comisia și statele membre să asigure standarde egale și controale eficace ale produselor agricole importate din țări terțe;

123. invită Comisia să revizuiască Regulamentul (CE) nr. 396/2005 privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide ⁽⁸⁹⁾, astfel încât să includă sănătatea animală și riscurile de mediu drept criterii ale legislației;

124. salută faptul că Comisia și-a asumat angajamentul de a colabora cu statele membre și părțile interesate pentru a se asigura, încă de la început, că planurile strategice naționale pentru agricultură reflectă pe deplin ambiția Pactului verde european și a Strategiei „De la fermă la consumator”, care include un nivel mai mare de ambiție pentru a reduce în mod semnificativ utilizarea și riscul pesticidelor chimice, precum și utilizarea îngrășămintelor și a antibioticilor; subliniază că este important ca aceste obiective să fie urmărite în mod cuprinzător și circular, de exemplu prin abordări agroecologice adoptate, cum ar fi producția integrată și agricultura ecologică, inclusiv rotația culturilor; subliniază, de asemenea, contribuția agriculturii de precizie, a digitalizării și a altor instrumente la reducerea și utilizarea eficientă a pesticidelor, a îngrășămintelor și a nutrienților;

125. subliniază că, pentru a reduce nevoia de pesticide și pentru a obține o reducere suplimentară a utilizării pesticidelor chimice și a riscurilor asociate, fermierii au nevoie de un set mai mare de soluții și metode alternative, eficace, accesibile din punct de vedere financiar și sigure din punct de vedere ecologic pentru protecția culturilor; sugerează că aceasta ar putea include o mai bună adoptare a tehnicilor de control cultural, fizic și biologic, noi pesticide cu risc redus și biopesticide, tehnici de aplicare mai eficiente, facilitate de instrumente precum agricultura digitală și de precizie, modele epidemiologice, o gamă mai largă și îmbunătățită de opțiuni pentru soiurile rezistente care necesită mai puțini factori de producție și consolidarea sistemelor de formare și consiliere în domeniul cercetării și inovării, inclusiv în domeniul practicilor agricole agroecologice;

⁽⁸⁶⁾ JO C 411, 27.11.2020, p. 48.

⁽⁸⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, 24.11.2009, p. 1).

⁽⁸⁸⁾ Directiva 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unui cadru de acțiune comunitară în vederea utilizării durabile a pesticidelor (JO L 309, 24.11.2009, p. 71).

⁽⁸⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 februarie 2005 privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide din sau de pe produse alimentare și hrana de origine vegetală și animală pentru animale (JO L 70, 16.3.2005, p. 1).

Miercuri, 9 iunie 2021

126. subliniază că agricultura, pescuitul și silvicultura din UE joacă un rol important în protejarea și refacerea naturii și trebuie să fie pe deplin implicate în punerea în aplicare a Strategiei UE privind biodiversitatea pentru 2030; subliniază că măsurile de punere în aplicare ar trebui să fie însoțite de un sprijin bine definit, de programe de formare și de un set de instrumente cu soluții și alternative sustenabile, sigure, eficiente și la prețuri accesibile, precum și de accesul la cele mai recente cunoștințe, tehnologii și servicii de consiliere; subliniază, în plus, contribuția pe care stimulentele pozitive și schimbul de bune practici o pot avea la punerea în aplicare a strategiei;

127. invită Comisia și statele membre să se asigure că obiectivele Strategiei privind biodiversitatea pentru 2030 se reflectă pe deplin în punerea în aplicare a Strategiei „De la fermă la consumator”, a Strategiei pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice și în viitorul plan de acțiune privind reducerea la zero a poluării, care ar trebui să abordeze și poluarea luminoasă și fonică, inclusiv zgomotul subacvatic; subliniază importanța de a combate în mod prioritar poluarea la sursă, garantând, în același timp, că sunt utilizate cele mai bune tehnologii disponibile;

128. invită Comisia să stabilească un obiectiv ambițios de reducere pentru 2030 a utilizării luminii artificiale în aer liber și să propună orientări privind modul în care statele membre pot reduce lumina artificială;

129. subliniază că este necesar ca Strategia privind biodiversitatea pentru 2030 să includă măsuri specifice de reducere a poluării cu impact direct asupra sănătății și pierderii biodiversității, cum ar fi poluarea provocată de materialele plastice și de microplastice și poluarea chimică; invită Comisia să asigure punerea în aplicare rapidă a tuturor acțiunilor din noul plan de acțiune privind economia circulară și din legislația aferentă;

Speciile alogene invazive

130. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că speciile alogene invazive constituie o amenințare gravă la adresa mediului, a mijloacelor de subsistență și a securității alimentare, afectând ireversibil zonele protejate și biodiversitatea lor, și că acest lucru este exacerb de schimbările climatice;

131. regretă că speciile incluse în lista celor care prezintă interes pentru Uniune reprezintă mai puțin de 6 % din speciile alogene invazive prezente în UE; invită Comisia să își intensifice acțiunile și să se asigure că speciile alogene invazive care afectează speciile amenințate sunt incluse în listă; invită, de asemenea, Comisia să îmbunătățească prevenirea introducând evaluări obligatorii ale riscurilor înainte de primul import de specii alogene și propunând la nivelul UE, cât mai curând posibil, liste albe de specii autorizate pentru import, creștere, reproducere și comercializare ca animale de companie pe baza unei evaluări științifice a riscurilor și a caracteristicilor ecologice în UE;

132. subliniază că comerțul cu animale de companie exotice este una dintre principalele căi de introducere a speciilor alogene invazive și că, pe lângă aceasta, introducerea speciilor alogene invazive este legată și de alți factori de stres, cum ar fi transportul terestru și marin și deșeurile marine; solicită elaborarea unor măsuri suplimentare la nivelul UE privind prevenirea, controlul și eradicarea speciilor alogene invazive, inclusiv elaborarea unor planuri specifice pentru cele care afectează speciile grav amenințate; subliniază necesitatea unor resurse umane, tehnice și financiare suficiente pentru o mai bună prevenire și pentru a ajuta zonele afectate să abordeze problema speciilor alogene invazive existente și recent introduse;

133. regretă că doar o specie marină a fost inclusă pe lista de specii alogene invazive de interes pentru Uniune⁽⁹⁰⁾; invită Comisia să analizeze acest număr disproporționat de scăzut al speciilor alogene invazive marine, pentru a asigura alinierea adecvată la Regulamentul (UE) nr. 1143/2014⁽⁹¹⁾;

Finanțarea, integrarea și cadrul de guvernare

134. subliniază că beneficiile societale și de mediu ale prevenirii și refacerii depășesc costurile de investiții; invită Comisia să asigure integrarea și protejarea eficiente a biodiversității în toate cheltuielile și programele UE, pe baza taxonomiei UE; solicită aplicarea efectivă a principiului de „a nu provoca prejudicii semnificative” în toate cheltuielile și programele UE; invită Comisia să prezinte o evaluare cuprinzătoare a modului în care ar putea fi mobilizate cele 20 de miliarde EUR pe an minim necesare pentru natură, să prezinte propuneri corespunzătoare pentru bugetul anual al UE și să examineze necesitatea unui instrument de finanțare specific pentru TEN-N; ia act de acordul de a integra cheltuieli pentru biodiversitate în proporție de 7,5 % începând cu 2024 și de 10 % începând cu 2026; consideră că ar trebui depuse eforturi pentru a se

⁽⁹⁰⁾ Tsiamis, K. et al., „Prioritizing marine invasive alien species in the European Union through horizon scanning”, *Aquatic Conservation – Marine and Freshwater Ecosystems*, Vol. 30, Nr. 4, John Wiley & Sons Ltd, Chichester, 2020.

⁽⁹¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive (JO L 317, 4.11.2014, p. 35).

Miercuri, 9 iunie 2021

ajunge la un procent de cheltuieli anuale pentru biodiversitate de cel puțin 10 % în cadrul financiar multianual cât mai curând posibil începând cu 2021; subliniază necesitatea de a asigura coerența între finanțarea pentru climă și cea pentru biodiversitate; îndeamnă statele membre să includă acțiunile privind biodiversitatea în planurile de redresare și reziliență; insistă asupra faptului că cheltuielile UE legate de biodiversitate ar trebui monitorizate în conformitate cu o metodologie eficientă, transparentă și cuprinzătoare, care să fie stabilită de Comisie, în cooperare cu Parlamentul European și cu Consiliul;

135. invită Comisia și statele membre să analizeze, până în 2022, care sunt subvențiile dăunătoare pentru mediu, pentru a începe fără întârziere eliminarea lor treptată; solicită reorientarea stimulentei financiare către investiții favorabile biodiversității și a sistemelor de impozitare către o utilizare sporită a taxelor de mediu și a veniturilor de mediu;

136. reamintește angajamentul UE de a îndeplini obiectivele Acordului de la Paris; invită Comisia și statele membre să pună capăt tuturor subvențiilor indirecte și directe pentru combustibilii fosili *cât mai curând posibil și cel târziu până în 2025*;

137. consideră că eliminarea treptată a subvențiilor pentru combustibilii fosili și a altor subvenții dăunătoare mediului ar trebui sprijinită și la nivel mondial prin politica comercială și diplomația ecologică a UE, inclusiv printr-un acord privind o foaie de parcurs cu etape-cheie de parcurs pentru fiecare partener comercial;

138. reamintește că Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică a estimat că, la nivel mondial, guvernele cheltuiesc aproximativ 500 miliarde USD pe an pentru un sprijin care ar putea dăuna biodiversității, adică de cinci până la șase ori mai mult decât cheltuielile totale pentru biodiversitate⁽⁹²⁾;

139. invită Comisia să ofere orientări și stimulente clare pentru a mobiliza finanțare privată pentru biodiversitate și să alinieze investițiile la obiectivele Pactului verde european și ale Strategiei privind biodiversitatea pentru 2030; îndeamnă, în plus, Comisia să asigure un cadru ambițios și orientat spre viitor, care să integreze măsuri legislative și stimulente financiare atât pentru sectorul public, cât și pentru cel privat, pentru a sprijini îndeplinirea obiectivelor și a Țintelor Strategiei privind biodiversitatea pentru 2030 în cadrul viitoarei Strategii reînnoite privind finanțarea durabilă; invită Comisia să adopte măsuri privind achizițiile publice corporative durabile;

140. invită Comisia și statele membre să asigure coerența politicilor și să alinieze politicile UE și naționale la Strategia privind biodiversitatea pentru 2030; solicită, de asemenea, ca toate principiile tratatelor să fie respectate în toate politicile UE, în special principiul precauției și principiul „poluatorul plătește”;

141. subliniază necesitatea unui cadru de guvernanță în materie de biodiversitate obligatoriu din punct de vedere juridic – a unei legi a biodiversității – în urma unei evaluări cuprinzătoare a impactului, care să determine calea către 2050 prin intermediul unui set de obiective, inclusiv Țintele pentru 2030 și angajamentele asumate în cadrul COP15, și care să instituie un mecanism de monitorizare cu indicatori SMART în interiorul și în afara zonelor protejate; invită Comisia să prezinte, în 2022, o propunere legislativă în acest sens; subliniază că asigurarea unor resurse umane și financiare suficiente va fi esențială pentru o guvernanță eficientă;

142. invită Comisia să ia în considerare înființarea unui grup științific european independent privind biodiversitatea sau a unui organism similar care să evalueze coerența măsurilor UE cu ambițiile Strategiei privind biodiversitatea pentru 2030 și să formuleze recomandări de politică în consecință, evitând orice suprapunere potențială cu politicile AEM sau ale altor organisme ale UE și internaționale;

143. reamintește că articolul 37 din Cartă reflectă principiul asigurării protecției mediului în legislația UE; consideră că dreptul la un mediu sănătos ar trebui recunoscut în Cartă și că UE ar trebui să promoveze inițiativa pentru recunoașterea unui drept similar și la nivel internațional;

Cercetarea, inovarea și educația

144. invită Comisia să consolideze biodiversitatea în cadrul programelor UE pentru tineret, cum ar fi Serviciul european de voluntariat, și să lanseze un program Erasmus ecologic în cadrul programului Erasmus, care să fie axat pe schimbul de cunoștințe, de studenți și de profesioniști din domeniul refacerii și conservării biodiversității;

⁽⁹²⁾ Raportul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică din aprilie 2020 intitulat „A Comprehensive Overview of Global Biodiversity Finance” (O prezentare generală cuprinzătoare a finanțării globale a biodiversității).

Miercuri, 9 iunie 2021

145. subliniază necesitatea unei înțelegeri mai profunde a componenței biodiversității, a impactului său asupra funcționării ecosistemelor și a rezilienței ecosistemelor; consideră că ar trebui intensificate atât cercetarea fundamentală, cât și cea aplicată în domeniul biodiversității și subliniază că ar trebui asigurată o finanțare suficientă în acest sens; solicită includerea cercetării în domeniul biodiversității în diferite programe de finanțare ale UE și naționale; solicită din nou o misiune specifică dedicată biodiversității în cadrul programelor de cercetare ale UE; subliniază necesitatea unei creșteri substanțiale a finanțării pentru cercetarea publică;

146. subliniază că este important să se intensifice cercetarea privind regiunile biogeografice și taxonomia organismelor, precum și privind impactul defrișărilor și al declinului biodiversității asupra serviciilor esențiale, cum ar fi aprovizionarea cu alimente; subliniază că trebuie îmbunătățite cunoștințele cu privire la legăturile dintre apariția bolilor, pe de o parte, și comerțul legal și ilegal cu specii sălbatice, conservarea și degradarea ecosistemelor, pe de altă parte;

147. este ferm convins că ar trebui efectuate cercetări suplimentare cu privire la oceane, având în vedere că acestea rămân în mare măsură neexplorate; invită Comisia, în acest sens, să joace un rol major în Deceniul științelor oceanice al ONU și să urmeze recomandările făcute de Misiunea Starfish 2030: regenerarea oceanelor și apelor noastre; consideră că ar trebui să se acorde finanțare și ecosistemelor și biodiversității marine de mare adâncime;

148. încurajează cercetarea privind inovarea agricolă durabilă, tehnologiile, metodele și practicile de producție ale fermierilor care îmbunătățesc biodiversitatea și sănătatea ecosistemelor, inclusiv cercetarea privind digitalizarea, agrosilvicultura durabilă, alternativele biologice cu risc redus la pesticidele chimice și agricultura fără pesticide;

149. consideră că intensificarea eforturilor de cercetare ar trebui să privească și impactul social și economic și oportunitățile politicilor de conservare, biodiversitatea solului și topirea ghețurilor și permafrostului;

150. salută crearea Centrului de cunoștințe privind biodiversitatea și a noului Observator al UE privind solul;

151. subliniază că este important să se aloce resurse adecvate pentru a colecta date și elabora indicatori care să sprijine consolidarea capacităților și a cooperării în materie de biodiversitate între părțile interesate; recunoaște potențialul digitalizării, al volumelor mari de date și al IA de a ne îmbunătăți înțelegerea și cunoștințele despre biodiversitate;

152. invită Comisia să sprijine participarea întreprinderilor mici și mijlocii (IMM) la eforturile de cercetare și de inovare pentru a contribui la îndeplinirea obiectivelor Strategiei UE privind biodiversitatea pentru 2030;

153. consideră că educația în domeniul mediului ar trebui să fie parte integrantă a educației; sprijină crearea unor zone protejate și în scopuri educaționale; subliniază că ar trebui sprijinite științele participative și sensibilizarea, printre altele, pentru a demonstra societății necesitatea de a proteja și de a reface biodiversitatea;

Cadrul global post-2020 privind biodiversitatea, acțiunea internațională, comerțul și guvernanta oceanelor

154. reamintește poziția exprimată în rezoluția sa referitoare la COP15 privind biodiversitatea și necesitatea unui acord multilateral obligatoriu pentru perioada de după 2020, similar Acordului de la Paris, pentru a stopa și a inversa pierderea biodiversității până în 2030, cu obiective și indicatori SMART, un cadru solid de punere în aplicare și un mecanism de revizuire bazat pe date științifice, independent și transparent; consideră că 2021 reprezintă un moment propice pentru biodiversitate la nivel mondial și că UE ar trebui să acționeze ca lider mondial în cadrul negocierilor și să militeze pentru un nivel ridicat de ambiție, care să corespundă obiectivelor sale proprii sau să le depășească, inclusiv pentru obiective obligatorii din punct de vedere juridic de refacere și protecție la nivel mondial de cel puțin 30 % până în 2030; salută, în acest sens, angajamentul Coaliției pentru obiective foarte ambițioase pentru natură și om de a proteja 30 % din terenurile și mările lumii; subliniază necesitatea de a sprijini țările cu venituri mici în punerea în aplicare a acestui nou cadru; subliniază importanța unor angajamente suplimentare din partea sectorului privat pentru a proteja și reface biodiversitatea;

155. invită Comisia să insiste asupra unor obiective mondiale pe termen lung ambițioase și clare; reafirmă că, în cadrul negocierilor, UE ar putea solicita protejarea a jumătate din planetă până în 2050 ⁽⁹³⁾;

⁽⁹³⁾ Rezoluția referitoare la COP15 la Convenția privind diversitatea biologică.

Miercuri, 9 iunie 2021

156. sprijină elaborarea unui tratat internațional privind pandemiile în cadrul Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) pentru a consolida reziliența la viitoarele pandemii; ia act de faptul că una dintre recomandările atelierului IPBES privind biodiversitatea și pandemiile este formarea unui consiliu interguvernamental la nivel înalt privind prevenirea pandemiilor, care ar facilita cooperarea între guverne, inclusiv prin furnizarea de informații științifice relevante pentru politici și prin coordonarea elaborării unui cadru de monitorizare, și ar pune bazele unor obiective potențiale la intersecția celor trei convenții de la Rio; solicită UE și statelor membre să promoveze înființarea unui astfel de consiliu în cadrul COP15, care ar trebui să funcționeze în sinergie cu organismele existente, cum ar fi OMS;

157. îndeamnă Comisia și statele membre să solicite un raport special al IPCC privind biodiversitatea și schimbările climatice;

158. își exprimă îngrijorarea cu privire la noile provocări juridice, de mediu, de siguranță biologică și de guvernare care ar putea apărea ca urmare a eliberării în mediu a unor organisme modificate genetic prin propagarea preferențială a genelor, inclusiv în scopul conservării naturii; ia act de rezultatul Grupului ad-hoc de experți tehnici din cadrul Convenției privind diversitatea biologică cu privire la propagarea preferențială a genelor și la peștii vii modificați ⁽⁹⁴⁾, care exprimă îngrijorări cu privire la dificultățile de a anticipa comportamentul acestora, de a evalua riscurile lor și de a îi controla după eliberare; ia act de faptul că organismele obținute prin propagarea preferențială a genelor ar putea deveni ele însele specii invazive; consideră că ar trebui dezvoltate pe deplin materiale, instrumente și un cadru de monitorizare a mediului la nivel mondial și la nivelul UE în materie de evaluare a riscurilor, precum și o guvernare globală clară și mecanisme eficiente de control și inversare a efectelor organismelor obținute prin propagarea preferențială a genelor, și că sunt necesare cercetări suplimentare cu privire la implicațiile asupra sănătății, mediului, ecologiei, dar și etice și de altă natură ale organismelor obținute prin propagarea preferențială a genelor, pentru a înțelege mai bine impactul potențial al acestora; consideră, prin urmare, că nu ar trebui permisă nicio eliberare de organisme modificate genetic prin propagarea preferențială a genelor, nici în scopul conservării naturii, în conformitate cu principiul precauției ⁽⁹⁵⁾;

159. subliniază potențialul pe care îl are utilizarea diplomației ecologice, a politicii comerciale și a acțiunilor multilaterale pentru a promova protecția biodiversității în afara Europei; își exprimă sprijinul pentru „Deceniul Națiunilor Unite pentru refacerea ecosistemelor” (2021-2031) și invită Comisia și statele membre să integreze în mod eficient protecția mediului și a biodiversității în toate acțiunile externe;

160. invită Comisia să conducă eforturile pentru încheierea unui acord internațional privind gestionarea resurselor naturale, pentru ca utilizarea acestora să rămână în „limitele planetei”;

161. subliniază că degradarea și presiunea asupra ecosistemelor afectează eforturile generale de dezvoltare durabilă și subminează progresele înregistrate în direcția realizării majorității ODD pentru 2030, în special a obiectivelor de eradicare a sărăciei și a foametei, de asigurare a accesului la apă și la salubritate, de asigurare a securității alimentare și a unei vieți sănătoase și de reducere a inegalităților socioeconomice în interiorul țărilor și între acestea;

162. subliniază că schimbările climatice și degradarea mediului interacționează tot mai mult cu factorii care determină strămutarea oamenilor, deoarece populațiile sunt strămutate forțat din locuințele lor din cauza efectelor schimbărilor climatice, ale degradării mediului și ale dezastrelor; evidențiază că, din cauza schimbărilor climatice și a pierderii biodiversității, astfel de crize se vor multiplica în deceniile viitoare, cu excepția cazului în care se adoptă acum măsuri rapide și eficiente; subliniază că UE trebuie să fie pregătită pentru strămutarea provocată de schimbările climatice și strămutarea cauzată de degradarea mediului și dezastre și recunoaște că este necesar să se adopte măsuri adecvate pentru apărarea drepturilor omului în cazul populațiilor afectate;

163. invită Comisia să faciliteze, în special, consolidarea capacităților țărilor beneficiare, inclusiv transferurile de cunoștințe, partajarea tehnologiei și formarea competențelor, pentru a pune în aplicare CBD, Convenția privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră pe cale de dispariție (CITES) și alte convenții și acorduri esențiale pentru protecția biodiversității în cadrul Instrumentului de vecinătate, de cooperare pentru dezvoltare și de cooperare internațională (IVCDI) și al ajutorului pentru comerț; insistă asupra nevoii de a consolida programele de cooperare cu țările din afara UE, inclusiv dialogul interparlamentar, pentru a conserva biodiversitatea lor autohtonă, și de a acorda asistență țărilor în curs de dezvoltare la punerea în aplicare a acestor programe; solicită, de asemenea, să se îmbunătățească gestionarea în comun a ecosistemelor transfrontaliere și a rutelor și speciilor migratorii, precum și să se reducă potențialul de transferare a riscurilor de pierdere a biodiversității către alte părți ale lumii;

⁽⁹⁴⁾ Raportul Grupului ad-hoc de experți tehnici din cadrul CBD din 15 aprilie 2020 privind evaluarea riscurilor.

⁽⁹⁵⁾ Ibidem.

Miercuri, 9 iunie 2021

164. salută inițiative precum „Marele zid verde” din Africa și invită Comisia să dezvolte inițiative similare pentru alte regiuni și să sprijine inițiativele internaționale de refacere a biodiversității în întreaga lume, extinzând în același timp principalele domenii de biodiversitate menite să promoveze reziliența țărilor în curs de dezvoltare la schimbările climatice; consideră că noul IVDCI ar putea să fie un factor de schimbare important pentru refacerea și conservarea biodiversității la nivel mondial; consideră că, în cadrul noului IVDCI, o parte substanțială a bugetului ar trebui utilizată pentru refacerea și conservarea biodiversității, contribuind la obiectivul general de integrare a biodiversității;

165. consideră că cunoștințele indigene și locale sunt esențiale pentru a proteja în mod eficace biodiversitatea și reamintește că Raportul special al IPCC privind schimbările climatice și terenurile recunoaște rolul esențial al popoarelor indigene și al comunităților locale în conservarea mediului; îndeamnă Comisia și statele membre să colaboreze în continuare cu comunitatea internațională pentru a recunoaște contribuția acestora la protecția biodiversității, pentru a le garanta drepturile și a le sprijini participarea la procesele decizionale; îndeamnă, în plus, toate statele membre să ratifice fără întârziere Convenția Organizației Internaționale a Muncii (OIM) din 1989 referitoare la populațiile indigene și tribale (Convenția OIM nr. 169);

166. sprijină eforturile depuse de Raportul special al ONU pentru drepturile omului și mediu în vederea elaborării unor orientări privind obligațiile în materie de drepturi ale omului legate de mediu, ecosisteme și biodiversitate; solicită statelor membre ale UE și instituțiilor UE să sprijine și să susțină punerea în aplicare la nivel global a principiilor-cadru din anul 2018 privind drepturile omului și mediul prezentate de Raportul special al ONU pentru drepturile omului și mediu; solicită UE să sprijine și inițiativa privind drepturile de mediu din cadrul Programului ONU pentru mediu;

167. încurajează UE și statele membre să promoveze recunoașterea ecocidului ca infracțiune internațională, în temeiul Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale (CPI);

168. salută angajamentele Comisiei de a asigura punerea în aplicare și respectarea pe deplin a dispozițiilor privind biodiversitatea din toate acordurile comerciale ale UE și de a evalua mai bine impactul acestora asupra biodiversității; apreciază, în plus, faptul că noua strategie comercială „implică o integrare mai strânsă a politicilor comerciale și a politicilor interne ale UE” și recunoaște că „conservarea biodiversității este o provocare globală care necesită eforturi la nivel mondial”⁽⁹⁶⁾; subliniază că contribuția comerțului la declinul puternic al biodiversității nu este abordată în mod adecvat nici prin structura acordurilor de liber schimb (ALS) existente, nici prin intermediul normelor actuale ale OMC; invită, prin urmare, Comisia să ia în considerare fără întârziere măsuri specifice și concrete pentru a se asigura că acordurile comerciale ale UE nu cauzează sau nu amenință să cauzeze pierderea biodiversității și pentru ca politica comercială a UE să fie aliniată în mod eficace la Strategia sa privind biodiversitatea pentru 2030;

169. invită, de asemenea, Comisia să se asigure că toate acordurile comerciale și de investiții noi și viitoare sunt pe deplin compatibile cu Pactul verde european, cu Acordul de la Paris, cu angajamentele UE în materie de biodiversitate și cu ODD, conțin capitole obligatorii și executorii privind comerțul și dezvoltarea durabilă și includ garanții și sancțiuni eficace, proporționale și disuasive în caz de neconformitate, inclusiv posibilitatea reintroducerii tarifelor; invită, în plus, Comisia să promoveze măsuri similare în acordurile comerciale și de investiții în vigoare;

170. subliniază că este important să se includă sistematic, alături de dimensiunea economică și socială, și dimensiunea biodiversității în toate evaluările impactului asupra dezvoltării durabile, care trebuie să se bazeze pe o metodologie mai solidă decât anterior, astfel cum sugerează studiile disponibile ale Comisiei, precum și să se ia în considerare în mod consecvent aspectele legate de biodiversitate; solicită ca evaluările impactului asupra dezvoltării durabile să facă parte din etapa studiului preliminar cu privire la viitoarele acorduri de liber schimb și de investiții; solicită ca evaluările impactului asupra dezvoltării durabile să fie actualizate periodic, pe măsură ce evoluează negocierile, pentru a identifica și a combate în mod adecvat eventualele riscuri la adresa biodiversității în regiunea în cauză și în UE cât mai curând posibil, precum și pentru a determina angajamentele bilaterale relevante formulate în negocieri;

171. invită Comisia să se asigure că capitolele privind comerțul și dezvoltarea durabilă includ o foaie de parcurs cu angajamente concrete și verificabile pe baza cărora se vor înregistra progrese în alte capitole; subliniază că este important să se efectueze în mod sistematic evaluări ex post periodice ale sustenabilității și ale impactului acordurilor comerciale în scopul asigurării coerenței cu angajamentele internaționale ale UE în materie de biodiversitate; invită Comisia să actualizeze

⁽⁹⁶⁾ Comunicarea Comisiei din 18 februarie 2021 intitulată „Revizuirea politicii comerciale – O politică comercială deschisă, durabilă și fermă” (COM(2021)0066).

Miercuri, 9 iunie 2021

capitolele existente ale acordurilor comerciale și de investiții, utilizând clauze de revizuire active și în timp util pentru a asigura alinierea ALS existente la Pactul verde european cât mai curând posibil, și să prezinte Parlamentului rezultatele și ajustările planificate;

172. solicită Consiliului ca, în proiectul său de mandat pentru viitoarele acorduri și atunci când revizuieste acordurile actuale, să facă din CBD un element esențial al ALS, cu condiția să se convină asupra unor mecanisme obligatorii de revizuire a obiectivelor naționale; solicită Consiliului să se asigure că CITES și Acordul de la Paris sunt elemente esențiale ale ALS și să sublinieze necesitatea ca acestea să fie efectiv puse în aplicare; subliniază importanța viitoarei reforme a Regulamentului privind sistemul generalizat de preferințe tarifare prin includerea aplicării efective a convențiilor multilaterale privind aspectele legate de climă și mediu care fac obiectul regulamentului, printre care și CBD;

173. invită Comisia și statele membre să se asigure că produsele importate respectă aceleași standarde ca și cele impuse producătorilor europeni, pentru a proteja mediul și biodiversitatea și pentru a asigura respectarea drepturilor omului și a drepturilor lucrătorilor; subliniază necesitatea de a promova condiții de concurență echitabile la nivel mondial și de a lua măsuri pentru a preveni posibila deplasare a pierderilor de biodiversitate în străinătate; invită Comisia să prezinte un studiu privind efectele exporturilor UE și ale metodelor de producție a acestora asupra biodiversității;

174. invită Comisia să ia măsuri pentru a interzice exportul din UE de substanțe periculoase interzise în UE, în conformitate cu principiul de „a nu aduce prejudicii”, cu Convenția de la Rotterdam privind procedura de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză aplicabilă anumitor produse chimice și pesticide periculoase care fac obiectul comerțului internațional și cu Pactul verde european;

175. sprijină dorința Comisiei de a sensibiliza, în cadrul discuțiilor internaționale privind comerțul și mediul, cu privire la o interpretare a dispozițiilor relevante ale OMC care recunoaște dreptul membrilor de a oferi răspunsuri eficiente la provocările globale de mediu, în special schimbările climatice și protecția biodiversității, precum și voința Comisiei de a promova o astfel de interpretare, în special prin utilizarea unor procese și metode de producție care să nu fie legate de produs; consideră, de asemenea, că UE ar trebui să depună eforturi pentru a include niveluri obligatorii de protecție a biodiversității în viitoarele activități privind reforma OMC; încurajează Comisia să ia în considerare includerea unor expertize în domeniul comerțului și al mediului în litigiile care decurg din conflictele dintre angajamentele comerciale și excepțiile privind protecția mediului; îndeamnă Comisia să promoveze această propunere în contextul inițiativei sale privind clima și comerțul la nivelul OMC; solicită o analiză independentă aprofundată a efectelor dispozițiilor rămase în acordurile comerciale privind soluționarea litigiilor dintre investitori și stat și sistemul jurisdicțional în materie de investiții;

176. regretă lacunele în punerea în aplicare a regulamentelor UE privind comerțul cu specii sălbatice de faună și floră, deoarece acestea nu acoperă toate speciile critice și nu asigură aceeași protecție pentru animalele crescute în captivitate; invită Comisia să abordeze chestiunea comerțului legal și ilegal în cadrul revizuirii Planului de acțiune al UE pentru combaterea traficului cu specii sălbatice de faună și floră, care ar trebui să fie în deplină conformitate cu Strategia privind biodiversitatea pentru 2030, să primească finanțare adecvată și să prevadă asistență pentru țările din afara UE și pentru centrele de salvare și sanctuarele destinate speciilor sălbatice; solicită, în plus, Comisiei să propună o legislație care să interzică importul, transbordarea, achiziționarea și vânzarea de specii sălbatice capturate, prelucrate, transportate sau vândute cu încălcarea legislației din țara de origine;

177. invită Comisia și statele membre să conducă eforturile de a pune capăt comerțului cu specii pe cale de dispariție și cu părți ale acestora; subliniază importanța de a elabora obiective SMART în acest scop; solicită din nou interzicerea totală și imediată la nivel european a comerțului, exportului sau reexportului în scop comercial în interiorul UE și către destinații din afara UE a fildeșului⁽⁹⁷⁾, inclusiv fildeșul „anterior convenției”, subliniind totodată că ar trebui să fie posibile în continuare excepții limitate pentru importurile și exporturile în scopuri științifice, pentru instrumentele muzicale achiziționate legal înainte de 1975 și pentru comerțul cu artefacte și antichități produse înainte de 1947, cu condiția ca acestea să fie însoțite de un certificat valabil, și solicită restricții similare pentru alte specii pe cale de dispariție, cum ar fi tigrii și rinocerii; solicită ca această interdicție să fie aplicată fără întârziere în 2021;

⁽⁹⁷⁾ Rezoluția Parlamentului European din 24 noiembrie 2016 referitoare la Planul de acțiune al UE împotriva traficului cu specii sălbatice (JO C 224, 27.6.2018, p. 117).

Miercuri, 9 iunie 2021

178. invită Comisia și statele membre să sprijine comunitatea mondială în abordarea riscurilor legate de comerțul și vânzarea animalelor sălbatice; solicită Comisiei să utilizeze dialogurile în materie de reglementare prevăzute în ALS pentru a promova standarde sanitare și fitosanitare stricte ale UE și bunăstarea animalelor, cu scopul de a reduce la minimum riscurile de viitoare epidemii și pandemii; invită Comisia să aibă în vedere, dacă este necesar, și adoptarea unui moratoriu privind importurile de animale sălbatice sau alte specii din focarele de boli infecțioase emergente pentru a aborda preocupările legate de siguranță;

179. constată cu profundă îngrijorare că poluarea marină cu materiale plastice este de zece ori mai mare decât în 1980, afectând în mod direct cel puțin 267 de specii și sănătatea umană; își exprimă îngrijorarea cu privire la poluarea cauzată de microplastice și nanoplastice și la impactul acestora asupra biodiversității marine; subliniază necesitatea unor sinergii între Planul de acțiune privind economia circulară și Strategia privind biodiversitatea pentru 2030;

180. invită UE să conducă negocierile pentru un acord mondial privind materialele plastice, inclusiv privind oceane fără materiale plastice până în 2030, cu obiective obligatorii;

181. ia act de faptul că membrii OMC nu au reușit să încheie până la sfârșitul anului 2020 negocierile privind subvențiile în domeniul pescuitului; regretă profund nerespectarea angajamentului asumat în cadrul ODD (ODD 14.6) de a elimina treptat subvențiile dăunătoare în domeniul pescuitului până în 2020; sprijină apelul la un acord mondial de interzicere a subvențiilor dăunătoare pentru pescuit; solicită, prin urmare, UE să joace un rol mai important în cadrul negocierilor, iar Comisiei să garanteze că dispozițiile privind pescuitul din acordurile comerciale sunt compatibile cu protejarea biodiversității marine;

182. subliniază că oceanele ar trebui recunoscute la nivel internațional ca resursă comună mondială pentru a asigura protecția acestora; invită, în plus, UE să exercite presiuni pentru adoptarea, în cadrul următoarei sesiuni a Conferinței interguvernamentale privind biodiversitatea din afara jurisdicției naționale, a unui tratat mondial ambițios privind oceanele pentru a proteja biodiversitatea marină în zonele din afara jurisdicției naționale la nivel mondial, precum și pentru crearea unui grup internațional privind oceanele;

183. subliniază că trebuie să existe un cadru strategic maritim integrat al UE, care să asigure coerența dintre biodiversitatea marină, politica privind clima și PCP;

184. subliniază că se consideră că adâncul mării adăpostește cea mai mare biodiversitate de pe Pământ și că furnizează servicii ecosistemice critice, inclusiv sechestrarea carbonului pe termen lung; subliniază că exploatarea minieră a fundului mării este foarte probabil să provoace o pierdere inevitabilă și permanentă a biodiversității; subliniază că principiul precauției trebuie să se aplice sectorului emergent de exploatare minieră a fundului mării; reamintește rezoluția sa din 16 ianuarie 2018 referitoare la guvernanța internațională a oceanelor⁽⁹⁸⁾ și invită Comisia și statele membre să promoveze un moratoriu, inclusiv la nivelul Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor, privind exploatarea minieră a fundului mării până când efectele extracției de adâncime asupra mediului marin, a biodiversității și a activităților umane pe mare vor fi studiate și cercetate suficient, iar exploatarea minieră a fundului mării va putea fi gestionată astfel încât să se asigure că nu există pierderi ale biodiversității marine sau degradări ale ecosistemelor marine; subliniază că este necesar ca Comisia să nu mai finanțeze dezvoltarea tehnologiei de exploatare minieră a fundului mării, în conformitate cu principiile unei economii circulare bazate pe reducerea la minimum, reutilizarea și reciclarea mineralelor și metalelor;

185. solicită din nou⁽⁹⁹⁾ statelor membre și Comisiei să acționeze prin intermediul Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor pentru a asigura transparența metodelor sale de lucru, precum și protecția eficientă a mediului marin împotriva efectelor nocive și protecția și conservarea mediului marin, astfel cum se prevede în părțile XI și XII din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, și invită statele membre să își asume un rol proactiv și progresiv în cadrul organismelor internaționale pentru a propune reforme în materie de transparență și pentru a crește nivelul general de ambiție în materie de mediu al acțiunilor întreprinse;

186. ia act de importanța critică a populațiilor de balene pentru ecosistemele marine și sechestrarea carbonului; își reiterează sprijinul ferm pentru menținerea moratoriului mondial privind vânătoria de balene în scopuri comerciale, precum și pentru interzicerea comerțului internațional cu produse derivate din balenă⁽¹⁰⁰⁾; regretă retragerea Japoniei din Comisia internațională pentru vânătoria de balene (IWC); îndeamnă Norvegia și Japonia să înceteze operațiunile de vânare de balene; solicită UE și statelor membre să îndemne IWC să abordeze în mod oficial chestiunea vânătoriei de balene în scopuri comerciale de către Norvegia;

⁽⁹⁸⁾ Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2018 intitulată „Guvernanța internațională a oceanelor: o agendă pentru viitorul oceanelor noastre în contextul ODD-urilor pentru 2030” (JO C 458, 19.12.2018, p. 9).

⁽⁹⁹⁾ Rezoluția referitoare la guvernanța internațională a oceanelor.

⁽¹⁰⁰⁾ Rezoluția referitoare la vânătoria de balene în Norvegia.

Miercuri, 9 iunie 2021

187. solicită Insulelor Feroe să înceteze controversata vânătoare anuală a balenelor-pilot, cunoscută și sub denumirea de Grindadráp; solicită Comisiei Europene și statelor membre să colaboreze în permanență cu Insulele Feroe pe această temă, pentru a abolii practica respectivă;

Punerea în aplicare și asigurarea respectării legislației privind natura

188. îndeamnă statele membre să pună în aplicare și să respecte pe deplin obligațiile prevăzute în legislația UE în vigoare privind mediul; invită Comisia să desfășoare mai rapid, mai eficace și mai transparent, inclusiv prin monitorizarea periodică a cazurilor, proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor pentru a remedia toate cazurile de neconformitate și să își îmbunătățească, până în 2022, baza de date publică, astfel încât măsurile luate de statele membre și de Comisie ca răspuns la încălcările legislației în domeniul mediului să fie urmărite în mod clar, inteligibil și accesibil; invită, de asemenea, Comisia să aloce resurse suficiente pentru a depăși întârzierile actuale; consideră că un nivel suficient de resurse și personal calificat este esențial pentru a pune în aplicare cu succes politicile UE și a asigura respectarea acestora;

189. invită Comisia, mai exact, să deschidă rapid procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în cazurile de exploatare forestieră ilegală, colaborând cu alte organizații europene, cum ar fi Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), și în cazurile de nerespectare a Directivei-cadru privind apa ⁽¹⁰¹⁾ și a Directivei-cadru „Strategia pentru mediul marin” ⁽¹⁰²⁾, pentru a îndeplini cerințele de realizare a unei stări ecologice bune pentru mările și apele europene;

190. invită statele membre, inclusiv autoritățile regionale și locale, să accelereze punerea în aplicare și asigurarea respectării normelor, iar guvernele statelor membre să își actualizeze strategiile naționale în materie de biodiversitate și să prezinte Comisiei rapoarte bienale privind punerea în aplicare a Strategiei privind biodiversitatea pentru 2030 la nivel național; invită Comisia să realizeze o evaluare la jumătatea perioadei și să revizuiască strategia, dacă este necesar;

191. subliniază că punerea în aplicare și asigurarea respectării legislației UE în toate statele membre este importantă și pentru a oferi un cadru de reglementare stabil și transparent pentru părțile interesate, inclusiv pentru operatorii economici; îndeamnă Comisia și statele membre să realizeze obiectivele Strategiei privind biodiversitatea pentru 2030 în modul cel mai eficient, evitând poverile administrative inutile;

192. consideră că trebuie consolidată combaterea infracțiunilor împotriva mediului atât în statele membre, cât și dincolo de frontierele acestora; consideră că există diferențe majore între statele membre ale UE, motiv pentru care dreptul penal în materie de mediu nu este eficient; îndeamnă, prin urmare, Comisia să revizuiască Directiva privind infracțiunile împotriva mediului ⁽¹⁰³⁾ pentru a aborda aceste disparități; solicită ca crimele și infracțiunile împotriva mediului, cum ar fi pescuitul INN, precum și infracțiunile contra faunei și florei sălbatice să fie recunoscute ca infracțiuni grave care ar trebui să fie sancționate în mod adecvat cu măsuri disuasive puternice, în special în contextul criminalității organizate; solicită, în plus, Comisiei să analizeze posibilitatea de a adăuga un protocol referitor la infracțiunile contra faunei și florei sălbatice la Convenția ONU împotriva criminalității transnaționale organizate;

193. subliniază importanța răspunderii în cazul încălcării legislației sau al daunelor aduse mediului; solicită ca Directiva privind răspunderea pentru mediul înconjurător ⁽¹⁰⁴⁾ să fie revizuită cât mai curând posibil și să fie transformată într-un regulament pe deplin armonizat;

194. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la situația apărătorilor mediului și a activiștilor pentru mediu, în special în țările în curs de dezvoltare, și invită Comisia și statele membre să îi sprijine în întreaga lume;

195. îndeamnă Comisia să definească o strategie specifică de protecție și sprijin pentru comunitățile locale și apărătorii drepturilor omului în materie de mediu și ai drepturilor funciare, care ar trebui să fie coordonată în cadrul tuturor programelor de asistență externă; solicită, de asemenea, un sprijin sporit pentru organizațiile societății civile care acționează pentru protecția mediului și a biodiversității, în special prin stabilirea de parteneriate și consolidarea capacității de apărare a drepturilor popoarelor indigene și comunităților locale;

⁽¹⁰¹⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁽¹⁰²⁾ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru Strategia pentru mediul marin) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

⁽¹⁰³⁾ Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal (JO L 328, 6.12.2008, p. 28).

⁽¹⁰⁴⁾ Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56).

Miercuri, 9 iunie 2021

196. reafirmă că statele membre trebuie să asigure conservarea zonelor Natura 2000 și menținerea sau refacerea stării favorabile de conservare a speciilor și habitatelor protejate; solicită ca Directiva privind habitatele să fie pusă în aplicare pe deplin, aliniind măsurile de conservare la cele mai recente progrese tehnice și științifice; este conștient de problemele care decurg din coexistența creșterii animalelor cu carnivorele mari în unele state membre; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să adopte măsuri adecvate pentru a soluționa conflictele socioeconomice legate de coexistența cu animalele mari de pradă, cum ar fi măsuri de prevenire și de compensare, acordând prioritate protecției acestora; ia act de existența unor orientări clare pentru punerea în aplicare a acestor măsuri, în conformitate cu Directiva 92/43/CEE, inclusiv privind hibridizarea lupilor;

197. subliniază că punerea în aplicare cu succes a strategiei depinde de implicarea tuturor actorilor și sectoarelor relevante; subliniază necesitatea de a implica și de a stimula acești actori și sectoare pentru a promova obiectivele Strategiei privind biodiversitatea pentru 2030; invită Comisia să creeze o platformă de discuție a părților interesate, la care să fie reprezentate diversele comunități și părți interesate, și să asigure o tranziție favorabilă incluziunii, echitabilă și justă; consideră că această platformă ar trebui să faciliteze participarea activă și reprezentativă a comunităților și a părților interesate la procesul decizional;

198. subliniază că este esențial ca viitoarea revizuire a Directivei privind prezentarea de informații nefinanciare să integreze cerințe care să acopere atât clima, cât și biodiversitatea;

o

o o

199. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
